

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 37 • NUMMER 1 • JANUARI 2010

Nieuwe Rooise routebouwers

Clubkampioenschap 2010

Op de Camino (2)

Door Schotland (2)

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

ADRESSTICKER

Onze bevriende zuidereburen van wsv Milieu 2000 waagden zich afgelopen jaar voor het eerst aan het Airbornepad. Hoe zij de tocht van Lommel naar Arnhem hebben ervaren wordt bloemrijk verwoord door hun voorzitter Frans Smets.

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 96 53
F 040 256 96 54

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

Cambiance
DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
0497-541373
zwartebergen@cambiance.nl

Feest !

Op zoek naar een
geschikte lokatie
Wij hebben voor
feesten
mogelijkheden
voor 20 tot 300
personen.
Vraag vrijblijvend
naar de
mogelijkheden

LOOP EENS NAAR
WWW.BAJO.NL DAAR
VIND JE INFORMATIE
OVER STUDIO BAJO
(CARTOONS EN STRIPS
EN KARIKATURIST
BAJO!

DAARNA NOG
EVEN DOOR-
LOPEN NAAR
WWW.JOOP
REICHENFELD.NL
(MONOTYPES EN
KERAMIEK)

JE KUNT OOK BELLEN VOOR
FOLDERS: 073-6125345.

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

F O R U M

de Ganzenheuvel CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op giro 2608214
Info: 06 12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

JULIANAWANDELTOCHT

In het grensgebied van Tsjechie en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geoefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr. 0228-513538

email bertenmien@hetnet.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies (t/m 31-12-10)

Lineke den Boer (vormgeving m.i.v. 2011); Ad van Asten, Wil Jacobs, Rinda Scheltens (redactie m.i.v. 2011); Maria Stortelder, Mirjam Kies, Lies Wesseling, Corrie Tiersma, Myriam vd Berg (externe medewerkers m.i.v. 2011)
Noud Wijn (fotografie);
Otto Ahlers (ICT-ondersteuning & archivering)

INLEVEREN KOPIJ: *let op, gewijzigd!*

Ad van Asten, olatnieuws@olat.nl
Lupinelaan 27, 5691 WC Son en Breugel
info: 0499 47 37 67

ADVERTENTIES

Aanleveren bij Ad van Asten, olatnieuws@olat.nl

WEBSITE

Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl
Ad van Asten (coördinatie & PR)
a.asten@olat.nl of 0499 47 37 67

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet vd Bersselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 252 4404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Jos van den Bersselaar (coördinatie)

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; W/P-wandelen; Winterserie	2-3
Samenstelling bestuur & commissies OLAT	4
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	5
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	6
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6-7
Mooie winterserietocht in Budel <i>Bertus van Ginkel</i>	8-9
Clubcompetitie bleef tot het laatste toe spannend <i>Ad van Asten</i>	10
LPS: clubkampioenschap, eindstand & agenda <i>Ad van Asten</i>	11
LPS: agenda, uitslagen & nieuws <i>Ad van Asten</i>	12
Johan en Peter: de nieuwe Rooise routebouwers <i>Mirjam Kies</i>	13
De Camino: op weg naar het laatste pelgrimsstempel (2) <i>Peter van de Ven</i>	14-17
Nieuws van de Sectie Lange Afstand <i>Ad van Asten</i>	18
Trekking Grote Club Actie	18
Prikbord: gemengd nieuws uit vereniging & wandelwereld <i>Mirjam Kies</i>	19
Belgische wandelaars van Lommel naar Arnhem <i>Frans Smets</i>	20-24
Van Land's End naar John O'Groats: de laatste loodjes (2) <i>Piet Jansens</i>	25-28

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Opinies hoeven niet de mening van het OLAT-bestuur te vertolken.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK WINTERSERIE BAKEL

Het startcafé van onze volgende winterserietocht spreekt meteen al tot de verbeelding: *'De Bosparel'*. Inderdaad wordt Bakel van alle kanten omringd door bossen, en niet zulke kleintjes! Landgoed de Stippelberg is zelfs het grootste aaneengesloten boscomplex van Noord-Brabant: ruim 1900 hectare als je twee belendende natuurgebiedjes meerekent. Dan zijn er nog de natuureloofbossen van de Biezen en het gevarieerde Grotelsche Bos, samen goed voor honderden hectaren. En al die uitgestrekte natuurgebieden staan 23 januari bij OLAT op het menu.

Geologisch is het een interessante streek, met talrijke waterloopjes die voor een deel hun oorsprong vinden in de Peelrandbreuk. Die breuk in de aardkorst, met opwaartse druk aan de Bakelse kant, zorgt soms voor een behoorlijk heuvelig terrein. Vreemd genoeg zijn het juist de hoger gelegen delen die het natste zijn; vanwege de lemige bodem kan het water hier niet goed weg. Door de verschillen in waterhuishouding is ook een grote variatie ontstaan in begroeiing.

Maar ook door menselijk toedoen heeft de streek rond Bakel vorm gekregen. Ontginning en landbouw hebben hun sporen nagelaten in het wegenpatroon, de gekanaliseerde beekjes en de vloeivelden, die nu deels weer worden teruggegeven aan de natuur en de 'grote grazers'. Voeg daarbij de mulle zandheuvels waaraan Landgoed de Stippelberg zijn naam dankt, en het is

duidelijk dat er op deze winterserietocht veel moois te genieten valt.

'De Bosparel' maakt deel uit van recreatiepark De Kanthoeve, dat we in zuidelijke richting verlaten. Al gauw bevinden we ons in natuurgebied de Bakelsche Beemden, grenzend aan het riviertje de Aa. Van daaruit zetten we koers naar het noordwesten, om nabij een bosven even uit te blazen op de eerste wagenrust. Via de Biezen – ook al zo'n waterrijk reservaat – bereiken we na een poosje de gigantische kloosterboerderij van de Brabantse Kluis in Aarle-Rixtel; tegenwoordig een gewilde pleisterplaats voor fietsers en wandelaars, maar ook staan daar nog steeds de koeien op stal.

Op doortocht richting De Mortel pakken we een stukje mee van het Grotelsche Bos (dat ook stukjes heide heeft), om na het gehucht Hoogen-Aarle in de Stippelberg te belanden. Hier wacht de volgende wagenrust en daarna een uitgebreide verkenning van het landgoed. Alleen de 30 en 40 km gaan nog verder naar het Peeldorp De Rips, waar de tweede caférust is. De 40 km maakt dan een extra lus, met het keerpunt (plus wagenrust) in de buurt van Venray. Vanaf de Klotterpeel komen de diverse afstanden weer één voor één bij elkaar.

Praktische informatie vindt u op pagina 5

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09:30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15:30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande 040 - 2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411 - 622188 acvanboxtel@home.nl
Truus Kusters 0478 - 541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
11 jan	Cranehoevetocht	Partycentrum Cranehoeve, 0495-496507 Sint Cornelisplein 2, 6026 RN Gastel
25 jan	Rundje um os Piëldorp	Herberg De Peel, 0478-541629 Jan Poelsweg 6, 5813 BN Ysselsteyn
08 feb	Achter d'n Berg	Restaurant De Vrije Teugel, 0413-263088 Bedafseweg 22, 5406 TM Uden
22 feb	Moerputten	Rest. Paleis Den Bosch, 073-6233300 L. da Vinciplein 6-8, 5223 DR Den Bosch
8 mrt	Carnavals"op"tocht	Huize Providentia, 040-2279408 Albertlaan 19, 6029 PN Sterksel
22 mrt	Landgoed De Utrecht	Hof Cleyn, 013-5092736 Dorpsplein 18-20, 5094 GJ Lage Mierde
5 apr	Het beekdal van de Aa	Kasteel Heeswijk, 0413-292352 Kasteel 4, 5473 VA Heeswijk-Dinther
19 apr	Bruggetjesroute	Café-zaal Schuttershoeve, 0495-533984 Grote Steeg 10, 6006 TE Weert

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
11 jan	De Beckart
18 jan	Riethof
22 jan	Oud Rooy
01 feb	Den Toel
08 feb	De Beckart
15 feb	Riethof
22 feb	Oud Rooy
29 feb	Vresselse Hut
01 mrt	Den Toel
08 mrt	De Beckart

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Betsie van Mil 0413 - 475454
Johan van de Sande 0413 - 473375
Peter van de Laar 0413 - 474759

WEDSTRIJD/PRESTATIE

Het wedstrijd/prestatiewandelen is een jaarlijks OLAT-evenement voor snelwandelaars, dat ook nadrukkelijk openstaat voor de 'gewone' sportieve wandelaar die weleens wil weten hoe hard hij of zij nu eigenlijk loopt. Want alle tussentijden (per 5 km) worden geklokt tot op de seconde. Na afloop ontvangt men een diploma.

Sinds 2010 vindt het evenement plaats in Tilburg, op een wielersbaan met rondjes van ruim anderhalve kilometer. Het parkoers is aangelegd in een parkachtige omgeving en (in tegenstelling tot voorheen in Olland) niet toegankelijk voor verkeer.

De bijbehorende accommodatie is sinds kort vernieuwd, zodat we nu ook kunnen beschikken over alle faciliteiten zoals douches op het complex zelf. In de kantine vindt aan het eind van de middag de uitreiking plaats van prijzen en diploma's.

Er is keuze uit vijf afstanden. Alleen op de 50 km moeten deelnemers een gemiddeld tempo halen van tenminste 7 km/u. Op de overige afstanden is het tempo vrij. Publiek is welkom.

Tijdens het wandelen is eten en drinken voor de deelnemers inbegrepen. OLAT-leden krijgen 50% korting bij voorinschrijving, mits ze meedoen in herkenbare OLAT-outfit.

De korting voor KNAU-leden bedraagt 25%; voor bondsleden €0,50 (geen korting op korting).

Datum: Zondag 27 maart

Starttijd (stipt!):	10:30 u	50 km	Inschrijfgeld:	€ 10,00
	11:30 u	30 km		€ 9,00
	13:30 u	20 km		€ 8,00
	13:30 u	10 km		€ 5,00
	14:30 u	5 km		€ 3,50

Finish sluit: 17:40 uur (voor alle afstanden)

Secretariaat: Henk Plasman
wedstrijd@olat.nl
Weegbree 81, 5684 JC Best
06-10 98 06 74

Inschrijven: Voor 20 maart
via webformulier op *www.olat.nl* of met een inschrijfformulier via Henk Plasman (secr.)
NB: vermeld altijd uw naam en de afstand

Betaling: Voor 20 maart, op giro 1775156
(t.n.v. OLAT te Eindhoven)

Na-inschrijven: tot een half uur voor de start

Startlocatie: Clubhuis van Wielersclub Pijnenburg
Bijsterveldenlaan 3, 5044 ZZ Tilburg.
(goed bereikbaar met openbaar vervoer)

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen.

Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau vanaf 07:15 uur geopend voor koffie
vanaf 07:30 uur inschrijven
om 17:00 uur gesloten

Afstanden	Starttijden
30-40 km	08:00-09:00 uur
10-15-20 km	08:00-12:30 uur
60 km	07:00-07:00 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:	10 km	€ 2,50
	15 km	€ 3,00
	20 km	€ 3,50
	30 km	€ 4,00
	40 km	€ 4,00
	60 km	€ 4,50 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart.

Korting Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart.

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Herinneringen zijn te koop in het startbureau.

Informatie: Joop Wesseling 073 5033322
winter@olat.nl

AGENDA 2010/2011

Zondag 23 jan 2011 **Bakel**
Gasterij de Bosparel
Nuijeneind 20, 5761 RG Bakel

Zondag 20 feb 2011 **Middelbeers**
Café de Zwaan,
Hoogdijk 32, 5091 CH Middelbeers

Zondag 20 mrt 2011 **Oisterwijk**
Herberg van Oisterwijk,
Rosepdreef 4, 5062 TB Oisterwijk

HET BESTUUR VAN OLAT

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz.*), Piet van der Ree (*notulist.*), Paul Canters (*lid.*), Pierre Emans (*lid.*), Ad van Asten (*lid.*)
Boetje Huliselan (*bestuursafgevaardigde*)
Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten, 0499 473767
a.asten1@chello.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son.

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkeersen*), Fony van Buul (*startbureau*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz.*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Rooise Wandelingen & Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413-475454
Johan van de Sande, 0413-473375
Peter van de Laar, 0413-474759

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (Hertog Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802; boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Henk Klinkhamer, Jo Willems (*Winterseries & Paastocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*); Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*); Ben vd Velden, Cees Punselie, Jo Willems (*Nijmegen*); Kees van Vessem (*Grenzeloze Tocht*)

Voorzitter
Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073 503 33 22
voorzitter@olat.nl

Vice-voorzitter
Boetje Huliselan

Kerkweg 39
5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
b.huliselan@olat.nl

Penningmeester
Jos van den Bersselaar

De Regent 286
5611 HW Eindhoven
040 252 44 04

penningmeester@olat.nl

bank (OLAT) 13.82.11.736 of giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

1^e Secretaris
Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495 492192
secretaris@olat.nl

2^e Secretaris
Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013 5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12,
5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid
Kees van Vessem

Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
k.vanvessem@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

Goede voornemens

Het nieuwe jaar is alweer een paar dagen oud, veel goede wensen zijn over en weer gegaan – nu ook namens onze wandelvereniging aan jullie allen.

Wij staan aan het begin van een nieuw wandeljaar met een kalender vol activiteiten. Volgende maand bespreken we nog even hoe het voorbije jaar verliep, maar vooral zullen wij de blik dan richten op de toekomst. Hoe staat OLAT ervoor, en zijn wij nog voldoende ingespeeld op de verwachting die de wandelaar van ons heeft?

Nu al zijn veranderingen een feit. Zo kregen wij bericht dat Marinus van Roosmalen met de jaarwisseling zijn bemoeienis met de Rooise wandelingen en de Rooise Avondwandel4daagse heeft afgerond.

Ruim vijftien jaar heeft Marinusde naam van OLAT alle eer aangedaan: in het land, maar vooral ook in zijn geliefde plaats Sint-Oedenrode. Hij was een waardig opvolger van onze oprichter Cornelis, in wiens naam hem destijds de trofee werd toegekend, een eerbetoon dat Marinus naar wij hopen nog lang mag koesteren als kroon op zijn werk. Hoe het reilen en zeilen in het Rooise verder zijn beslag krijgt, kunnen we elders in dit nummer lezen.

Ook de maandelijks zorg voor ons clubblad is in nieuwe handen gekomen. Thuisgekomen, zouden we welhaast kunnen zeggen, want de eindredactie en vormgeving ligt nu bij Lineke den Boer, woonachtig in ons eigen mooie Rooi.

Wij heten het nieuwe redactieteam van harte welkom en wensen hen heel veel succes – wat tevens afhankelijk zal zijn van ons allemaal. Hoe onze leden de wandelsport beleven en dit met anderen willen delen: dat zal de basis moeten zijn van het clubblad dat wij allen koesteren.

In de drie en een half jaar dat Mirjam betrokken was bij het vervaardigen van het OLAT Nieuws, deed zij dat met verve en grote kennis van zaken. De vormgeving van ons clubblad was bij haar in goede handen. Mirjam, heb dank daarvoor. Wij lezers krijgen maandelijks alleen het resultaat onder ogen, maar weet dat daar vele uren van creativiteit en inspanning aan ten grondslag liggen.

Aan het begin van dit nieuwe jaar staan wij ook even stil bij onze bestuurscollega Jos, die een ferme strijd levert met het ongenaakbare. Wij kunnen hierbij alleen tot steun zijn door met hem en Jet pal te staan voor de toekomst. Natuurlijk is daarbij elk opbeurend gebaar welkom.

Onze vrijwilligers zorgen ervoor dat wij als vereniging activiteiten kunnen blijven ontplooiën. Er staan dit jaar weer veel evenementen op het programma. De zorg hiervoor ligt in eerste instantie bij onze commissies, maar zij zijn toch vooral aangewezen op mensen die samen met hen de handen uit de mouwen willen steken. Geef onze commissies de hulp waarom ze vragen, samen staan we sterk en bovenal: de deelnemers waarderen uw steun en zijn er dankbaar voor.

Dan wensen wij jullie verder nog een drietal mooie winterserietochten. We hopen jullie te treffen op onze jaarvergadering.

Tot een volgende keer, en wandel met goede voornemers door het leven!

-Het tafelteam: Joop & Ad-

ATTENTIE!

NIEUWE REDACTIE, NIEUWE WERKWIJZE

Met ingang van 2011 is de nieuwe redactieploeg van OLAT Nieuws aangetreden. Daarmee is ook het oude redactie-adres komen te vervallen.

● **Kopij** voor het OLAT Nieuws kunt u voortaan versturen naar ons nieuwe mailadres olatnieuws@olat.nl, of per post naar het nieuwe coördinatie-adres: Lupinelaan 27, 5691 WC Son en Breugel (tel. 0499-473767).

Digitaal aanleveren van de kopij geniet natuurlijk onze voorkeur, maar is nooit een 'must'. U doet de redactie een plezier door uw kopij ruim voor de 15^e van de maand in te sturen.

De aangeleverde kopij kan door de redactie worden bewerkt, maar zal altijd inhoudelijk worden weergegeven zoals door de schrijver bedoeld. Verhalen met onduidelijke strekking worden getoetst en indien nodig geweigerd.

● **Heeft u foto's?** Lever die dan bij voorkeur aan zoals ze uit de camera komen en bewerk ze op geen enkele manier. Bij grote bestanden kunt u ze desnoods stuk voor stuk versturen. Plak uw foto's ook nooit in een tekstbestand; in die vorm zijn ze namelijk niet meer geschikt om af te drukken.

De redactie stelt het zeer op prijs als foto's vergezeld gaan van enige informatie. Uw foto's kunnen tevens worden opgenomen in het foto-archief dat in de toekomst een plekje krijgt op onze website.

De nieuwe redactie hoopt op een goede samenwerking met de OLAT-achterban. Jullie medewerking is onontbeerlijk om er elke maand weer een levendig en gevarieerd clubblad van te maken, dat door iedereen graag gelezen wordt.

OLAT-POSTBUS OPGEHEVEN

Eind vorig jaar is de OLAT-postbus in Eindhoven definitief opgeheven.

Alle post voor onze penningmeester **Jos van den Bersselaar** moet voortaan rechtstreeks worden gestuurd naar zijn huisadres: De Regent 286, 5611 HW Eindhoven.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Verruiming starttijd 30 km winterserie

Op verzoek van onze wandelaars hebben wij besloten om de starttijd van de 30 km bij onze winterserietochten en de Paastocht met een uur te verruimen. Op deze afstand mogen de wandelaars voortaan starten van 08:00 tot 10:00 uur. De starttijden van de overige afstanden blijven ongewijzigd.

Korting op inschrijfgeld niet-leden

Door ons lidmaatschap van de KNBLO-NL zijn wij gebonden aan een afspraak om bij onze wandeltochten een beperkte korting te verlenen aan wandelaars die door hun lidmaatschap van een vereniging automatisch lid zijn van een van de wandelbonden. Als regel bedraagt deze korting €0,50 per tocht.

Evenals onze eigen leden moeten deze wandelaars zich met hun geldige lidmaatschapskaart kunnen legitimeren en dienen zij gelijktijdig om deze korting te vragen. Het is ondoenlijk voor onze medewerkers om herhaaldelijk aan de wandelaars te vragen of zij bondslid zijn. Bedoelde wandelaars melden zich bij 'niet-leden'. Deze voorwaarde staat inmiddels op onze website gepubliceerd en zal in de toekomst ook worden toegevoegd aan ons programmaboekje en flyers.

Kees van Vessem wordt OLAT- adviseur

Op verzoek van het OLAT-bestuur heeft Kees van Vessem ermee ingestemd om na zijn aftreden in februari a.s. het adviseurschap van OLAT te aanvaarden. Kees is jarenlang secretaris geweest bij OLAT en in die periode heeft hij veel kennis verworven betreffende beleidsbepalende zaken. Onze wandelsportvereniging wil toekomstgericht blijven en daarom is Kees de bij uitstek geschikte persoon om ons daarbij de richting aan te geven. Het bestuur was unaniem ingenomen met deze toezegging van Kees.

-Ad van Asten-

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404

leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Dhr. Dennis van Reeden,

Houtsnip 11, 8251 MG Dronten

AANGEMELD ALS LID:

Mevr. Maria Peters, Sint-Oedenrode

Dhr. & mevr. Wim & Tiny van Erp-Welten,

Sint-Oedenrode

Mevr. Nettie Klijn-Welte, Biezenmortel

Dhr. Henk Werner, Veghel

Dhr. Jan Beekmans, Nuenen

Mevr. Janny de Vries, Eindhoven

Dhr. Toon Hompes, Budel

Mevr. Adri Hagens-Stam, Geldrop.

Mevr. Hanny Haast-van Daal, Helmond

Dhr. Remi Cnudde, Vilvoorde (België)

Dhr. Jan van den Hurk, Eindhoven

Dhr. Ottie Arie, Waalre

Dhr. Henk Plaat, Valkenswaard

Dhr. Gerrie de Jong, Eindhoven

Mevr. Gonnje Aarts-Claasen, Den Bosch

Mevr. Riky Dekker, Sint-Oedenrode

Mevr. Reina Schilt, Vught

Dhr. Piet Aarts, Asten

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Dhr. Jos Scheepers, Weert

Dhr. Jan Erven, Oirschot

Mevr. Tiny Nouwens, Nuenen

Dhr. Kees Lambregts, Etten-Leur

Mevr. Jo van Lieshout, Heeswijk-Dinther.

Mevr. Riet Hesselmans, Beek en Donk.

NIEUW ABONNEMENT:

Dhr. Bernard Oude Nijhuis, Vlijmen

HULDE!

Tijdens onze jaarvergadering is het gebruikelijk om even stil te staan bij bijzondere gebeurtenissen. Een langdurig lidmaatschap is zo'n moment om te herinneren.

Dit jaar hebben wij 9 jubilarissen die al 25 jaar de kleuren van OLAT hoog houden. Wel iets minder in jaren, maar zeker niet minder in aantal, zijn onze leden die al 10 jaar meewandelen. Ook voor deze 30 trouwe leden hebben wij een oorkonde in petto.

25 JAAR LID IN 2010:

Bert de Boer	Ommel
Jans van Griethuizen-v Schaik	Hazerswoude Dorp
Jo Oostvogels-Watzeels	Prinsenbeek
Wim Peters	Veghel
Henk Peters	Lage Mierde
Henk Plasman	Best
Toos de Rooij	Breda
Ad Verbakel	Erp
Anna Vos	Cuijk

10 JAAR LID IN 2010:

Lida de Boer	Maarsse
Margriet van den Boogaard-van Heel	Berlicum
Rianne Couwenberg	Helmond
Rolf Craanen	Amersfoort
Mieke van Eert-Brouwers	Heeze
Hans van Ginkel	Zwijndrecht
Marieke van Ginkel-van Dam	Zwijndrecht
Hennie van der Haring	Moergestel
Claude Herman	Vielsalm (B)
Sjouke van de Heuvel	Uden
Leo Hoogeveen	Nuenen
Dick Jacobs	Sint Michielsgestel
Wil Jacobs	Sint Michielsgestel
Cor Jansen	Borculo
Hanny Klumpkens Sevenum	
Michel van Krimpen	Utrecht
Mario van de Kruis	Heeze
Marijke Leenders-Migchels	Aarle-Rixtel
Lambert Liefvering	Eindhoven
Corry van Loon-van Riel	Tilburg
Mirjan Naninck	Eindhoven
Berrie Nijjens	Deurne
Toos van Oorschot-vd Westelaken	Sint-Oedenrode
Johan van Oorschot	Sint-Oedenrode
Jan Stevens	Gassel
Trudy Taal	's-Gravenhage
Corrie Tiersma	Eindhoven
Madge Verleun	Veldhoven
Henk Vink	Schelluinen
Noor Wijkman	Eindhoven

Graag begroeten wij jullie op onze jaarvergadering, op 26 februari in Activiteitencentrum Burghplan in Eindhoven.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16	Regina Martens-de Kok	Rijsbergen
16	Koos van der Maden	Wijchen
17	Nellie Leijssen	Eindhoven
18	Bertie Mennen-Boeree	Heteren
20	Leo van der Heijden	Veghel
21	Jan Zwaard	Sint-Oedenrode
21	Dini van Asten	Son
21	Toon van Cranenbroek	Nederweert
22	Roel van der Wijst	Uden
22	Annelies Hellings	Eindhoven
23	Mirjam Kies	Eindhoven
23	Henk Spaan	Beek en Donk
23	Betty van Genugten	Sint-Oedenrode
23	Harry Verschueren	Son
23	Arie de Jong	Berlicum
24	Wilma van Buel	Milheeze
24	Ronald Menting	Eindhoven
24	Marijke van Bussel	Eindhoven
25	Cees Gutteling	Melissant
25	Nico van Hassel	Rosmalen
26	Jordi Pauw	Heeze
26	Dirk Dijkhuizen	Best
27	Bep Ghijsens	Boxtel
27	Bert Bosmans	Valkenswaard
28	Jennie vd Hurk-Diender	Helmond
28	Jan Legius	Veldhoven
28	Michel van Krimpen	Utrecht
28	Toos Snoeijen-Verbeek	Heeze
30	Bep van der Voort-vd Vooren	Uden
30	Antoon Asveld	Sint-Oedenrode
30	Reinout Raymakers	Oss
31	Bert van Hoef	Vierpolders

31 Toine van Os
31 Jurjen Visser

FEBRUARI

1	Diny van Rooy	Schijndel
1	Marie-Anne Kuus-van de Wouw	Moergestel
1	Frank Geubbels	Helmond
1	Mieke van Eert-Brouwers	Heeze
1	Corrie de Louw	Nederwetten
2	Els Kleemans	Prinsenbeek
2	Winnifred van den Boom	Eindhoven
2	Wilma v Aggelen-Krekel Kelderman	Deurne
2	Pierre Emans	Weert
2	Bram Stelling	Eindhoven
2	Ingrid Brinksmma	Geldrop
3	Justine van Vugt-Willems	Leende
4	Ciel van Wichem	Eindhoven
4	Dick Jacobs	Sint Michielsgestel
5	René Vries	Weert
5	Leona van der Hagen	Helmond
6	Nel van de Mierden	Lierop

6	Leentje Vanderdonckt	Uden
7	Betsie van Mil	Sint-Oedenrode
7	Ernst Westerhoff	Drunen
7	Janny Tjibbosch-Waegemakers	Heeswijk Dinther
8	Joop Wesseling	Berlicum
9	Elly Claassen-Engelen	Heeze
9	Cor Donkers	Nuenen
10	Ria van Breda	Haaren
10	Henk Vink	Schelluinen
11	Paul Franken	Heeze
11	Gerda van Bakel	Sint-Oedenrode
12	Esther Sweelssen	Sint-Oedenrode
12	Marjan van Dooren	Gemonde
12	Yvonne Hellings-Fraters	Helmond
13	Berrie Nijmens	Deurne
13	Kor Zijlmans	Kaatsheuvel
13	Ad van Laarhoven	Sint-Oedenrode
13	Maria Marcus-Kweens	Helmond
15	Toon van Wordragen	Weert
15	Hansje Muzers	Eindhoven
15	Mieke Raaijmakers	Veghel

ZIEKENBOEG

Onze vaste verjaarskaarten-schrijfster **Corrie van Loon-van Riel** heeft de afgelopen tijd wel erg veel pech: eerst brak zij om beurten beide polsen, sinds eind vorig jaar zit ze weer met een gebroken enkel. We wensen haar een voorspoedig herstel.

Sjef van Gestel moet het de komende tijd even wat rustiger aan doen. Na een dotterbeurtje in het ziekenhuis dacht onze 81-jarige wandelfanaat de hele wereld weer aan te kunnen, maar een winterserietocht en een dinsdagwandeling bleken net iets teveel van het goede. Het zal Sjef niet meevallen om gas terug te moeten nemen. We wensen hem veel sterkte daarbij.

Alle OLAT-mailadressen op een rijtje

Wie informatie wil vragen over een bepaald evenement, of juist iets wil mededelen of bestellen, kan hiervoor terecht bij een hele waslijst aan e-mailadressen met een zogeheten 'alias' via onze website www.olat.nl

Hieronder hebben we ze eens allemaal op een rijtje gezet, waarbij tevens vermeld staat naar welke personen van vlees en bloed uw mailbericht dan rechtstreeks verstuurd wordt. Wel zo handig!

website@olat.nl
voorzitter@olat.nl
grens@olat.nl
wandelwegen@olat.nl
paastocht@olat.nl

webmaster Angélique
Joop Wesseling
Joop Wesseling
Joop Wesseling
Joop Wesseling

winter@olat.nl
penningmeester@olat.nl
secretaris@olat.nl
fotoarchief@olat.nl
boetiek@olat.nl
kwd@olat.nl
wedstrijd@olat.nl
LPS@olat.nl
iweweert@olat.nl
kempen@olat.nl
olatnieuws@olat.nl
a.asten@olat.nl
b.huliselan@olat.nl
k.vanvessem@olat.nl
a.gooren@olat.nl
a.verbakel@olat.nl
leden@olat.nl

Joop Wesseling
Jos vd Bersselaar
Ingrid Tromp
Otto Ahlers
Janet van Gennip
Mia Dielesen (*Kempische Wandeldagen*)
Henk Plasman (*Wedstrijd/Prestatie*)
Ad van Asten
Ad van Asten (*Int. Wandelevenement*)
Ad van Asten (*Kempenlandtocht*)
Ad van Asten (*redactie*)
Ad van Asten
Boetje Huliselan
Kees van Vessem
Antoinet Gooren
Ad Verbakel
Jet vd Bersselaar-Dreesen (*ledenadministratie*)

OLAT Winterserie vanuit Budel

Een mooie tocht met 'n gezellig stel vrijwilligers

Zoals gebruikelijk, organiseert OLAT een winterserie in het zuiden des lands. Meestal in Brabant om wat preciezer te zijn. Vijf tochten staan er op de kalender (de Paastocht tel ik niet mee, die is na de winter), waarvan de tweede, op 21 november in Budel, zich in onze belangstelling kon verheugen.

Voorafgaand aan de tocht kijk ik de laatste jaren op de site www.olat.nl voor de vooruitblik en de laatste gegevens. Deze keer was de startplaats niet in het noorden, maar in het zuiden van Budel. Deze wijziging betekende dat we wat verder binnendoor moesten rijden. De vooruitblik gaf aan dat we het grootste gedeelte van de tocht bij de zuiderburen (in België) zouden vertoeven.

Toeristisch rondje

Zondag vroeg het bed uit om eerst via Rotterdam mijn wandelmaat Sandra de Graaff op te pikken. Ik had om 05:30 uur afgesproken Een vroegertje dus. Na een redelijk voorspoedig rit, wel wat mist hier en daar, waren we om iets over zevenen bij de juiste afrit. De Tom-Tom gaf aan dat we op de rotonde de tweede afslag moesten hebben. De borden van OLAT wezen echter naar de eerste afslag. Gevolg was een bij OLAT wel meer voorkomende toeristische route. Deze keer door Budel.

Gelukkig gaf de Tom-Tom aan dat we echt bij de Sportlaan 7 waren gearriveerd. Een grote parkeerplaats pal voor de deur, wat willen we nog meer. De auto geparkeerd en naast ons verscheen een bekende Twingo met bemanning uit het uiterste zuiden des lands. Hennie en Theo waren ook aangekomen. De Theo van Hennie had hetzelfde gezien als wij, zij waren wel in één keer goed gereden (lees: zonder toeristisch rondje).

Naar binnen voor de inschrijving. Deze was in de kantine van een zwembad, een beetje klein voor de groep wandelaars, maar de bediening was vlot, het was er warm en droog, wat wil je nog meer. Ik ging thee halen en Sandra regelde de inschrijving.

Bondslid of niet

Net als bij RWV waarvan ik lid ben, is de inschrijving verdeeld in een post voor leden en een post voor niet leden. Nu hebben ze bij OLAT de hebbelijkheid dat ze wel eens vergeten te vragen of je lid van de Bond bent. Eigenlijk moet je zelf je pasje automatisch tonen, maar op de meeste plekken hoeft dat niet en is de beantwoording van de vraag voldoende. Sandra betaalde dus twee keer 50 cent te veel.

Ik had dat al meer meegemaakt en weet dat ik moet roepen dat ik bondslid ben. Wij kwamen daar pas later achter, tijdens de tocht. Aan het einde keurig 1 euro teruggekregen.

Warme chocolade

Iets voor 8 uur werd 'de meute' losgelaten. Wij vertrokken net na die meute en liepen een mistig landschap in. We gingen al vrij vlot de grens over. Een groot bord kondigde aan, dat we Vlaanderen binnenkwamen. Daarna wat onverharde boerenpaden en al snel dook de eerste wagenrust op.

We hadden intussen gezelschap gekregen van de heer Henk Vink uit Schel-

luinen (OLAT-lid), die we gisteren in Vrouwenpolder ook als metgezel hadden gehad. De wagenrust was voorzien van diverse warme dranken, belegd brood en kruidnoten. RWV-gebak ontbrak, maar verder niets te klagen. Ja, de chocomel was wel erg warm, maar het voordeel was dat je handen snel warm werden en dat je maat rustig naar het mobiele toilet kon.

Niet getreurd

Na de eerste wagenrust doken we de natuur in en passeerden diverse grafheuvels. Deze stammen uit de prehistorie, hoewel de palen die er omheen staan van een latere datum zijn. Hennie en Theo liepen intussen ook bij ons en er werd gezellig gekletst. We ontweken de diverse plassen, modderbaden enz. Het was een prachtig stukje om te lopen met veel afwisseling.

Na 13,2 km dienden we de tweede wagenrust te hebben, en wel op punt 54. We zouden ons bevinden op Hoek 30, 3910 Neerpelt. Het bord 'wagenrust' troffen we aan, echter geen wagenrust. We waren dan ook niet in Neerpelt, maar in Achel en wel aan de Bien.

Niet getreurd, maar doorlopen naar de binnenrust. Wederom door bosrijk gebied, door weilanden en vervolgens het dorp Neerpelt in. De rust was in een parochiezaal. Er werd daar ijverig verbouwd, we gingen door de keuken naar binnen en via de nooduitgang weer naar buiten – dat laatste pas na van de rust genoten te hebben.

Hennie en Theo liepen door, om later buiten van een eigen pauze te genieten. Henk Vink ging aan de toog staan. De mevrouw die ons bediende had, naar

later bleek, nog nooit met een wandeltocht te maken gehad en was alleen. Koffie, thee, chocomel enz. met een broodje was € 1,50. Op het moment dat Henk aan de beurt was waren de broodjes echter op. Ik liep net naar hem toe om te zeggen wat wij wilden drinken, maar ik moest zijn plek overnemen. Henk verdween de keuken in om brood te regelen.

Flink smeren

Een paar minuten later verscheen hij weer met brood, besmeerd met boter, maar zonder beleg. Dit was niet naar de zin van de dame achter de bar. Brood zonder beleg, dat kon niet. Zij verdween ook de keuken in om de heer Vink te wijzen waar hij het beleg kon vinden. Ik moet het Henk nageven: prima broodjes en goed belegd.

Zoals gebruikelijk lopen wij redelijk achteraan in de groep wandelaars. Mevrouw was de keuken ingegaan om nog flink wat brood bij te smeren. Toen maar gezegd dat er niet veel meer zouden komen, want het is zonde van al dat brood en beleg wat dan weggegooid moet worden. Na nog een chocomel en broodje de tocht vervolgd.

Over vlonderpaadjes

We kregen nu op papier het langste gedeelte (12,8 km). Dat was voor het niet verschijnen van de tweede wagenrust. Eerst nog een klein stukje bebouwing, dan langs wat weilanden met paarden en dan een stuk door een gebied van Natuurpunt langs de Dommel. Prachtig, met ook een stukje lopen over vlonders.

Uiteindelijk kwamen we uit bij Domein

De Bever voor de caférust. Hier waren ook de kortere afstanden er weer bij. Dat bleek onder andere uit het feit dat de keuze van de soorten vlaai behoorlijk terug gelopen was.

Na deze rust ook terug de natuur in. Vervolgens langs plastic kastunnels met asperges. Terwijl we daar liepen Henk maar eens flink geplaagd met de wat mindere punten van OLAT. Niet kunnen rekenen, verkeerde adressen noteren voor de wagenrust, als alle afstanden bij elkaar lopen moet de ene afstand meer lopen dan de andere, en zo voort.

Henk was daar niet blij mee, maar kon er eigenlijk niet veel tegen inbrengen. Verder dan: 'Je moet niet zo zeuren' en 'daar heb je hem weer' kwam hij niet.

Vegetarische soep

Bij de volgende wagenrust waren ook de mannen die de tweede wagenrust hadden moeten doen. Alles keurig opgebouwd, maar waar bleven toch die wandelaars. Voordat ze de boel hadden kunnen afbreken en naar de juiste post rijden waren wij daar al voorbij. Omdat we verder in de natuur liepen hadden ze geen alternatieve post meer kunnen doen.

De soep was zoals de kippensoep van onze RWV-voorman Gijs. Zonder ballen. Voordeel is wel dat je ook direct vegetarische soep kunt aanbieden.

Na nog een stukje verhard waren we weer bij het eindpunt. Sandra heeft daar even gereclameerd voor het te veel betaalde inschrijfgeld en ik liet Joop Wesseling zien dat OLAT-leden goed broodjes kunnen smeren. Henk was bij deze uitgenodigd om voor de volgende winterserietocht de vijftien broden te smeren en beleggen die tijdens zo'n tocht verbruikt worden.

Laat thuis

Na wat gedronken te hebben weer terug richting Rotterdam. Dankzij wegwerkzaamheden op de A58 (afgesloten) en een flinke file waren we laat thuis.

Het was een mooie tocht, die zeer afwisselend was, droog (heel belangrijk) en met een gezellige club vrijwilligers. Op naar de tocht in januari.

-Bertus van Ginkel-

De competitie bleef tot het allerlaatst spannend

Nog nooit was onze clubcompetitie zo spannend als dit jaar. Zelfs onze drukker moest even wachten op het bestand met de precieze uitslag, maar de zondag voor Kerst zijn de definitieve winnaars dan toch bekend.

Marcelino liet het langeafstandswandelen in 2010 een beetje in de luwte aan zich voorbij gaan, maar van het begin af aan zijn twee nieuwe rivalen opgestaan.

In maart verscheen Wim van Cappelle als eerste aan kop. Hij nam die voorsprong op Martien van Achterberg vanwege zijn deelname aan de B-100, waar Martien niet aan meedeed. Daarna verbaasden die twee echter het hele wandelwereldje door stevast in de kop van elke langeafstandswandeltocht te finishen. Martien bleek soms wat snelheid over te hebben, waardoor zijn koppositie gedurende de zomer gegarandeerd bleef.

Rivalen

Tijdens het sportweekend in Schiedam was de onderlinge competitie zo fel dat ik even in verwarring raakte wie uiteindelijk de meeste punten had vergaard. Martien was sneller op de 100 Engelse Mijlen, maar Wim had tenslotte de langste adem na 24 uur. En daarop schijnt het zwaartepunt van dat evenement te berusten.

Daarna kwamen de rivalen meestal gelijktijdig over de finish. Martien moest uiteindelijk capituleren vanwege een droeve gebeurtenis tijdens onze Kempenlandtocht, waardoor hij verstek moest laten gaan. Die gederfde puntjes heeft hij niet meer kunnen inhalen. Gedurende de laatste maanden heeft Wim nog herhaaldelijk moeten toegeven dat het op het laatst nog vaak bloed, zweet en misschien ook wel tranen heeft gekost als de pijntjes weer kwamen opzetten. Toen was de strijd gestreden. Met de mars door de besneeuwde Ardennen besloot Wim dit sportieve wandeljaar.

Het is een faire competitie geworden, waarbij tenslotte deze drie personen met de meeste punten overbleven: **Wim van Cappelle, Martien van Achterberg** en **Jan Dinnissen**. Wim behaalde 15110 punten; Martien kwam in evenveel pogingen (27) tot 14240 punten. Jan blijft onze vaste waarde aan de top: hij scoorde dit jaar met 12975 punten een mooie derde plaats. **Hans Pranger** hield gedurende de hele competitie de top alert; met 12450 punten bezet hij een prachtige vierde plaats.

De Negende van Hanny

Dat brengt mij meteen bij de dames. Wanneer zal de tijd aanbreken dat Jack Klumpkens eens niet een heel weekend op de bank kan blijven! Alweer negen jaren op rij sluit zijn **Hanny** haar sportjaar af met een eerste plaats op de ranglijst van de dames. In het algemeen klassement eindigde zij ook dit jaar op de vijfde stek met 12040 punten.

Daarvoor reist Hanny af naar plaatsen als 's Hertogenbosch

waar het vermaarde wandelspektakel al in januari begint met een B-100. Als iedereen aan carnaval denkt loopt Hanny op de Hoge Veluwe tussen Winterswijk en Arnhem. In de Westhoek start zij stevast op de langste afstand. De OLAT winterserietocht in maart is er om te trainen, want de strandtocht in Castricum en het stratencircuit in Loon zijn in aantocht en ook Sittard, de Mergellandroute en nog een heleboel Kennedymarsen gaan niet door zonder Hanny.

Dan nog een keertje alles op alles zetten om zoveel mogelijk kilometers te maken binnen 24 uur en het is weer volop zomer. Om te voet van Amsterdam naar Leeuwarden te wandelen heeft ze maar een nachtje en een voormiddag nodig en dan begint de vakantie in Someren en die eindigt met de Kempenlandtocht in Geldrop.

Daarna is er geen weekend meer vrij want ze moet naar Melderslo, Goeree, Wouverswoude en dan nog even te voet van Amsterdam naar Tilburg. Een reisje naar Zeewolde is best leuk, maar van Nijmegen naar Rotterdam wandelen is toch heel iets anders en die tocht is al jaren haar favoriet, zelfs voordat ze überhaupt ook ooit van OLAT had gehoord. Dan nog even naar Berg en Dal en de heuvels rond Bocholtz. Het jaar is bijna te kort om het allemaal bij te benen. Een wandelcarrière waar we 'U' tegen zeggen en waar Hanny hopelijk nog jaren van mag blijven genieten.

Strijd om het brons

Concurrentie heeft Hanny niet bij de dames. Ook dit jaar wordt de tweede plaats – anders dan zij vorig jaar verwachtte – ingenomen door **Coby Visser**. Het heeft veel moeite gekost, maar haar inzet werd uiteindelijk toch beloond met 5620 punten. De derde plaats bij de dames wisselde in 2010 vaak van bezetting. Om beurten waren het **Coby, Rinda, Nicole** en **Anita** op deze stek te vinden.

Voor **Anita Pepers** bleef het zelfs tot het einde toe spannend, want **Connie en Huub** hadden een wandelreis naar Houffalize-Plombières op het programma staan, maar die reis ging op het laatste moment vanwege het barre winterweer niet door. Dus dank zij de besneeuwde Ardennen rolde er voor Anita een onverwacht goed einde uit de bus in deze wandelcompetitie, met een derde plek.

Zo is het tot op de dag van sluiten spannend gebleven. Misschien zijn er in de lagere regionen van onze eindlijst nog enkele kleine verschuivingen te noteren, als de uitslag van die schitterende Ardense wintertocht hier binnen druppelt. Maar dat zien jullie dan wel op onze website met de definitieve stand.

Ik wens iedereen die heeft deelgenomen aan deze competitie van harte proficiat en hoop jullie weer te treffen bij de volgende uitdaging.

-Ad van Asten-

LPS - CLUBKAMPIOENSCHAP

De eindstand van 2010

1	Wim van Cappelle	15110	27	42	Rolf Craanen	3615	10	81	Erik Dikken	855	2
2	Martien v Achterberg	14240	27	43	Rob van Stuivenberg	3540	8	16	Isis la Croix	855	2
3	Jan Dinnissen	12975	26	44	Rino Hamelink	3520	8	83	Marie-Paule Vandenabeele	820	1
4	Hans Pranger	12450	27	45	7 Riet Emans	3500	7	84	Michel v Krimpen	760	2
5	1 Hanny Klumpkens	12040	26	46	Claude Herman	3390	6	85	Jan Vogelsangs	750	1
6	Ernst Westerhoff	10725	22	47	Frits Mennen	3030	6	86	18 Annie Beekmans	720	2
7	Mart Douven	10090	23	48	Cees Gutteling	2870	7	18	Jolanda Meeuwssen	720	2
8	Gerrit Arfman	9630	21	49	Klaas Bakker	2540	7	18	Anneriet Janssen	720	2
9	Hugo Prinsen	7730	17	50	8 Mariette de Zeeuw	2160	6	18	Mirelle vd Oetelaar	720	2
10	Wilko v Nieuwenhuyzen	7685	15	51	Bert Timmermans	2125	4	18	Monique Barten	720	2
11	Ton Seetsen	7315	19	52	Co Tops	2100	5		Jan van de Sande	720	2
12	Koos van der Maden	7040	18	53	9 Tiny van Alphen	2050	5		Richard Klein Bennink	720	2
13	Ton de Jong	6735	14	54	10 Ineke Pijnenburg	2005	6		Theo Gijzen	720	2
14	Pieter Boots	6570	17	55	Peter Rijkers	1880	5	18	Jannet v Kleeff	720	2
15	Marcelino Sobczak	6530	7	56	Paul Canters	1835	3	95	24 Jet vd Berselaar	710	2
16	Joop Smies	6165	17	57	Evert v Ampting	1800	5		Ger Naber	710	2
17	Henk Vink	5870	16	58	Theo Klanke	1790	4	24	Maria vd Berg	710	2
18	Peter van den Brink	5640	13	59	Gerrit van Haandel	1655	3	98	26 Mariet Douven	660	2
19	2 Coby Visser	5620	15	60	Servee Derks	1640	2	99	Frank Geubbels	610	1
20	Nico van Hassel	5490	14	61	11 Jo van Heugten	1560	4	100	27 Jeannette v Boerdonk	580	1
21	Eric-jan van Oorschot	4830	10	62	Wim vd Wittenboer	1530	4		Kees Punselie	580	1
22	3 Anita Pepers	4825	14	63	12 Anja van Kempen	1460	4	102	Frances Rouppe vd Voort	550	2
23	4 Rinda Scheltens	4735	11	64	Dennis van Reeden	1450	3		Adrie Toonen	550	2
24	Rini Welten	4680	13	65	Adri vd Graaff	1440	4	104	28 Sjan v Roosmalen	535	1
25	Huub Raijmakers	4645	9	66	Bart Lutke Schipholt	1430	2	105	29 Carry Ombelet	395	5
26	5 Connie Raijmakers	4645	9	67	13 Henny van de Haring	1370	4	106	Ted Liebrechts	385	1
27	Frank Marchand	4605	11	68	Jan van Boerdonk	1330	3	107	Jo van den Akker	360	1
28	Gerard Meeuws	4570	12	69	Hans van Ginkel	1330	3		Wim Baken	360	1
29	Dirk Donders	4359	11	70	14 Ria Bens	1320	4		Henk Klinkhamer	360	1
30	6 Nicole Nacken	4335	10	71	Ad Verbakel	1305	3		Fred Fisser	360	1
31	Jelte van der Zee	4310	11	72	Henri Floor	1220	4		Jos Raaijmakers	360	1
32	Cor vd Heijden	4255	8	73	Sjef Koolen	1215	3		Rinus Ars	360	1
33	Hans van Heeswijk	4120	10	74	Willy Timmermans	1200	3		Dirk Belder	360	1
34	Boetje Huliselan	3995	7	75	Marco v Heel	1200	2		Gerrit Legierse	360	1
35	Rob Keetlaer	3950	10	76	Jan vd Hurk	1195	2		Bram Stelling	360	1
36	Jan Asselberghs	3720	7	77	Cor Hermsen	1145	2		Theo Tromp	360	1
37	Roel van der Wijst	3720	11	78	Jack Hendriks	1080	3		Arie Evegroen	360	1
38	Rik Weverbergh	3635	8	79	15 Lies Wesseling	1070	3	30	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
39	Bernard Oude Nijhuis	3620	9	80	Theo Martens	1070	3		Peter vd Ven	360	1
					Wim van Gemert	940	2		Louis Vernie	360	1
					Paul Koks	920	3		Hans van Grol	360	1
									30 Riekie Arfman-v.Gameren	360	1
									30 Janny den Braber	360	1
									124 Paul Röhner	350	1
									33 Jeanne v Roosmalen	350	1
									Ton van Dijk	350	1
									33 Rian Lacet	350	1
									33 Ans vd Oetelaar	350	1
									129 Ben Duin	340	1
									130 Onne vd Kraan	225	1
									131 Antoon Asveld	100	1
									132 36 Mirjam Kies	65	1

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP 2011

Datum	Startplaats	Soort/Org.	Afstanden	Beloning/Bonus
19 dec	Amsterdam	De LAT prestatietocht	20 km	schema/100
09 jan	Rotterdam	RWV wedstrijd/prestatie	5-10 km	schema/100
23 jan	Amsterdam	De LAT prestatietocht	25 km	schema/100
28 jan	Den Bosch	Bossche 100	100-110 km	430-460/150
06 feb	Rotterdam	RWV wedstrijd/prestatie	5-10 km	schema/100
13 feb	Amsterdam	De LAT prestatietocht	30 km	schema/100
18 feb	Winterswijk	Kennedymars LWOG	80 km	360/---
06 mrt	Rotterdam	RWV wedstrijd/prestatie	5-10 km	schema/100

LET OP: Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich –bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht – bij **Ad van Asten**: tel. 0499-473767 of per mail: a.asten1@chello.nl

Wim, Martien, Jan, Hanny, Coby en Anita: van harte gefeliciteerd met jullie plek op ons erepodium!

LPS NIEUWS & UITSLAGEN

BIJEENKOMST CENTURION VERENIGING NEDERLAND

Het heeft wat voeten in de aarde gehad, maar uiteindelijk is toch besloten om de jaarlijkse ontmoeting van de Nederlandse Centurions te laten plaatsvinden op 22 januari.

De ontmoeting zal worden gehouden in Hilvarenbeek en Ad Leermakers van de bekende wandelsportvereniging Hart van Brabant zal optreden als gastheer.

EEUWFEST BROTHERHOOD OF CENTURIONS

In 2011 bestaat de Brotherhood of Centurions 100 jaar. Ter gelegenheid hiervan zijn alle Centurions die in de loop der jaren deze honorabele titel hebben verworven uitgenodigd. Wegens grote belangstelling is de inschrijving op een zeker moment voor gesloten verklaard.

De feestelijke herdenking zal bestaan uit een Centenary Dinner, dat gehouden wordt op 14 mei in het 'House of Commons', het Britse Lagerhuis in Londen.

CENTURION RACE 2011: INSCHRIJVING GEOPEND

De Centurionwedstrijd 2011 wordt gehouden in het weekend van 20-21 augustus op het Park Race Circuit in het dorp Lingfield, ten zuiden van Londen. De organisatie van deze honderd mijl is in handen van de Surrey Walking Club uit het gelijknamige graafschap. Nadere gegevens over de wedstrijd volgen nog, maar de inschrijving is al geopend.

Inschrijfformulieren kunnen worden aangevraagd bij secretaris (secretary) Mark Easton van de Surrey Walking Club. Zijn mailadres luidt: 100msecretary@surreywalkingclub.org.uk en het postadres: 26 Colney Head Lane, St. Albans, Herts AL4 0TU.

Op de SCW-website www.surreywalkingclub.org.uk vindt u meer informatie. Kijk voor de plaats en het parkoers van Park Race Course op www.lingfield-racecourse.co.uk

De vereniging van Nederlandse Centurions verwacht dat er vanuit het Europese continent veel belangstelling voor deze wedstrijd zal zijn, omdat het een jubileumjaar betreft. Wie zich inschrijft voor deze wedstrijd moet over een geldige licentie beschikken van de Atletiek Unie – en dat moet u gelijktijdig melden bij **Piet Jansens**, secretaris van de CVN.

C-389 P. Jansens
T. Brandsmastraat 39, 3762 JJ Soest
035-6018465
piet.jansens@casema.nl

SNEEUW IS SPELBREKER DERDE SNELWANDELWEDSTRIJD RWV

Wij konden het daags tevoren al lezen op de website van RWV. Het Kralingsebos was ten prooi gevallen aan de natuur, dus geen snelwandelwedstrijden tijdens het Sinterklaasgebeuren.

Gelukkig heb ik de uitslag van de tweede editie in november nog op de plank liggen en zodoende toch nog een kleine bijdrage aan dit clubblad.

Onder de wedstrijddeelnemers op 21 november tref ik namens OLAT alleen **Carry Ombelet**, die een mooie tijd liet noteren op de 3 km. Helaas telt deze niet mee voor klassemmentpunten.

Martien van Achterberg liep de 10 km in de prestatieklasse als enige deelnemer. In vergelijking met de wedstrijdklasse zou hij op de dertiende plek zijn geëindigd. Hij kon een paar honderd extra punten aan zijn klassemment toevoegen. Niet het volle aantal, want hij was al aan zijn kwantum deelnames toe en dan geldt alleen nog het verschil met een lager puntental.

Voor december zijn momenteel geen verdere uitslagen bekend en moet u geduld hebben tot volgende maand.

-Ad van Asten-

Snelwandelwedstrijd RWV, 21 nov. 2010, Rotterdam

	Naam	Geb.	Club	Tijd
10 km				
1	Harold van Beek	62	RWV	0:48:19
2	Richard Leijenaar	59	RWV	0:50:53
3	Dirk Bogaert	58	ACME	0:51:29
5 km				
1	Peter Van Hove	81	ACHL	0:30:08
2	Liesbet Desmet	82	Duffel	0:30:38
3	Pierre Gabriëls	44	Bree	0:30:50
3 km				
1	Wim van Bremen	55	RWV	0:20:34
2	Frieda Dewolf	43	Bree	0:20:42
3	Tuur Timmermans	64	Unitas	0:22:11
4	Carry Ombelet	71	OLAT	0:22:16
1 km				
1	Marjolein Schlüter	99	RWV	0:06:53
2	Annemiek Schlüter	03	RWV	0:07:12
3	Klaas Bunschoten	46	RWV	0:07:10
10 km Prestatie				
1	Martien van Achterberg	43	OLAT/RWV	1:07:10

SNELWANDEL-AGENDA

Datum	Plaats	Informatie
09 jan	Rotterdam	RWV winterserie 5 & 10 km wedstrijd/prestatie, parcours van 917 m in Kralingse Bos. Startbureau: Langepad 16
23 jan	Amsterdam	De LAT winterserie 5 & 10 km wegwedstrijd en 25 km prestatietoetocht. Start bij AV 23, Radioweg 89
06 feb	Rotterdam	RWV winterserie 5 & 10 km wedstrijd/prestatie, parcours van 917 m in Kralingse Bos. Startbureau: Langepad 16
13 feb	Amsterdam	De LAT winterserie 5 & 10 km wegwedstrijd en 30 km prestatietoetocht. Start bij AV 23, Radioweg 89
27 feb	Apeldoorn	NK Indoor op wielersbaan van Omnisport.
06 mrt	Rotterdam	RWV winterserie 5 & 10 km wedstrijd/prestatie, in Kralingse Bos
13 mrt	Rotterdam	RWV Uurwedstrijd, sportcomplex Langepad. Heren 1 uur, start 13:15 u en dames 1/2 uur, start 12:30 u Info via Hans vd Knaap, of via de website www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl
17-20 mrt	Gent (B)	EK Veteranen in Topsportthel Vlaanderen. NB: inschrijving sluit 15 januari, zie http://www.evaci2011.be/nl

Twee opvolgers voor 'Rooise routebouwer' Marinus van Roosmalen

Johan en Peter: allebei dol op tochten uitzetten

Als u dit nummer onder ogen krijgt, is Marinus van Roosmalen net gestopt als vaste routebouwer van de wekelijkse Rooise Wandelingen, die hij een kleine zes jaar geleden zelf heeft helpen oprichten. Van meet af aan was deze nieuwe loot aan de OLAT-stam een succes. Er is nu een vaste kern van zo'n vijftig enthousiaste deelnemers, van wie de meesten in of niet ver van Sint-Oedenrode wonen. Vandaar misschien, dat het geen enkele moeite kostte om de opvolging van Marinus te regelen. Wat heet... maar liefst twee deelnemers stapten spontaan naar voren om het over te nemen!

Het zijn Johan van der Sande en Peter van de Laar. Zij gaan elkaar afwisselen bij het uitzetten van de parkoersen, al naar gelang het startcafé. Peter neemt de tochten van uit het Rooise centrum en Olland voor zijn rekening, Johan heeft Nijnsel en Boskant als vast vertrekpunt.

Niet nadenken

Allebei maken ze er graag tijd voor vrij. „We hadden van Marinus al begrepen dat hij het onderhand tijd vond om te stoppen”, vertelt Johan (foto hieronder). „Ik hoefde er niet lang over na te den-

ken. Routes uitzetten vind ik gewoon leuk, en ook zit ik graag achter de computer.” Met Peter (rechtsboven) kon hij het altijd al goed vinden. Dus toen Johan tijdens een wandeling opperde om het samen over te nemen van Marinus, was die meteen akkoord.

Met twee routebouwers zal de continuïteit van de wekelijkse wandelingen niet snel in gevaar komen; ze kunnen gemakkelijk voor elkaar invallen als dat nodig is en vullen elkaar ook goed aan. „Het is altijd fijn met een tweede man erbij”, zegt Johan.

Met zijn 62 jaar is hij de jongste van het duo. Hij werkt nog drie dagen per week op de Technische Universiteit Eindhoven, waar hij het erg naar zijn zin heeft. Peter is 65 en brengt naast

het wandelen menig uurtje door op de tennisbaan en bij de Rooise atletiekvereniging Fortuna. Beiden zijn geworteld in Sint-Oedenrode, net als hun echtgenotes trouwens.

„Mijn vrouw Johanna was al een poosje lid van OLAT toen ze mij twee jaar geleden overhaalde”, vertelt Johan. „Ik stond ervan versted hoe geweldig ik het vond. Het wandelen heeft echt mijn hart veroverd. Alles is even leuk!”

Bij de Rooise Wandelingen zijn ook Peter en zijn vrouw Jeanne betrekkelijke nieuwkomers, maar samen zijn ze al wel tientallen jaren fanatiek aan het wandelen. Tochten in de bergen hebben hun voorkeur.

Daarnaast zijn zij gretige wereldreizigers. Geen wonder dus dat ze na de Ardennen, de Alpen en andere Europese gebergten al snel hun horizon verbreedden door in Nepal te gaan wandelen. „We komen daar al heel lang, minstens een keer per jaar. Sinds twaalf jaar ben ik namelijk ook voorzitter van de stichting 'Hulp aan Nepal', die onderwijsprojecten uitvoert. Tegenwoordig moeten we in Nepal dus onze tijd verdelen tussen de projecten en het wandelen”, aldus Peter.

Op papier en met GPS

Wat betreft het uitzetten van tochten hebben ze elk hun eigen strategie. Peter heeft naar eigen zeggen een 'kaar-

AFSCHEIDSFEESTJE

De Rooise wandelaars hebben vlak voor Kerstmis, na afloop van hun tocht, een klein feestje gebouwd rond het afscheid van Marinus. Dit nummer van OLAT Nieuws lag toen al bij de drukker. In een volgend nummer komen we er zeker op terug, maar namens OLAT bedanken we hier alvast Marinus voor zijn jarenlange inzet.

ten-tic'. Voor hem bestaat er niks leukers dan het uitstippelen van een route op papier. „Als ik maar een goede kaart heb, vind ik m'n weg altijd wel. Van GPS ben ik niet zo'n liefhebber, ik hou meer van het experiment.”

Waar Peter het liefst over een stafkaart gebogen zit, maakt Johan liever gebruik van de moderne digitale middelen. „Ik heb thuis een speciaal computerprogramma met heel gedetailleerde kaarten. Sinds kort ben ik ook benoemd tot wandeladviseur bij de KNBLO-NL. Daar heb ik een cursus gevolgd, zodat ik nu ook goed kan omgaan met GPS. Het uitzetten van een tocht doe ik het liefste op de PC, maar als de route klaar is zal ik die altijd eerst gaan lopen om te zien of alles klopt. En natuurlijk ook om hem goed te kunnen beschrijven.”

Buffertje aanleggen

Johan verwacht dat hij in het begin nog wel wat vaardigheden onder de knie moet krijgen. Ook heeft hij zich vorgenommen om meteen na de overdracht een buffertje aan wandeltochten te maken. „Daar verheug ik me al op.”

Dat het merendeel van de Rooise wandelgroep tegenwoordig beschikt over internet, maakt het werk voor Johan en Peter een stuk eenvoudiger. Zo'n 45 groepsleden ontvangen de route van die week per mail en kunnen die zelf thuis uitprinten. Dan zijn er nog een stuk of vijf liefhebbers die de route in een speciaal formaat krijgen aangeleverd zodat ze die op hun GPS-apparaat kunnen laden. Op de dag zelf hoeven de organisatoren nog maar enkele extra routebeschrijvingen mee te nemen naar het startcafé.

Ja, ook in Rooi staat de tijd niet stil. Maar de ouderwetse gezelligheid heeft daar niks onder te lijden.

-MK-

Op weg naar het allerlaatste pelgrimsstempel

WOENSDAG 15 SEPTEMBER

In het donker beginnen we aan de eerste wandeldag in Catalina. De rode gloed aan de horizon kondigt de komst van de zon aan. De eerste tien kilometer stijgen we van 920 naar 1.160 meter, maar daar merken we nauwelijks iets van, we lopen op een pad langs de autoweg.

Na vier kilometer al het dorp El Ganso. Hier zien we de Argentijn weer met zijn kruis, bij de kerk pauzeert hij. Er staan hier veel huizen leeg en in de dorpsheerberg hebben ze zelfs geen toilet. Zou ik hier misschien iets beginnen mét toilet? Een kilometer buiten El Ganso de rust van de Theo's. Iets gecompliceerder, het zijn er drie: Jansen, Tromp en Van de Ven. Omdat voor Theo veel wandelen niet meer in het verschiets ligt, wordt hij door de andere twee steeds verder ingewijd in de beginselen van het verzorgen.

Eeuwenoude schaduw

Verder gaan we over het zandpad langs de weg. Vanwege de lichte stijging zien we al enkele kleinere bergjes opdemen. Het wordt een beetje broeiiger

omdat de zon nog niet doorbreekt, misschien dat we daarom zoveel door die strontvliegjes gepest worden.

Rechts van ons ligt een eikenbos, links een groot heideveld. Even hebben we de illusie echt in het bos te lopen als we door een strook bomen van ongeveer acht meter van de weg worden gescheiden. Een afscheiding van gaas rechts van ons is zoals gebruikelijk door de pelgrims versierd met houten kruizen, bidprentjes, rozenkransen enzovoort.

Even later komen we rechts van de weg

Vier jaren achtereen trok een groep wandelaars onder leiding van Theo Tromp over de Camino. Najaar 2010 bereikten zij eindelijk hun doel. OLAT-lid Peter van de Ven was er alle jaren bij en doet nu maandelijks verslag van die laatste etappes.

een enorme eikenboom tegen. Deze staat er sinds de middeleeuwen en heeft zodoende al aan duizenden pelgrims schaduw heeft gegeven.

Arie en Truus der Kinderen blijven hier een tijdje rondkijken. Zodoende ben ik voor hen in Rabanal del Camino. Hier slapen we vanavond, maar eerst is het zaak om een pelgrimsstempel te halen. Dan komt de Argentijn weer langslopen, nu maar eens een foto van hem maken. Iets gewoner ziet een Spaanse schone er uit, die te paard en met haar hond te bedevaart gaat.

Na een kwartier komen Arie en Truus er aan. Even is er een lichte paniek. Arie's GPS is verdwenen, die is toch niet uit het vakje van zijn rugzak gevallen? Gelukkig, na enig speurwerk blijkt hij in een hoekje van het donkere halletje te liggen.

Onwillig paard

Honderd meter verderop heb ik bijna een rottervaring: ik wil een foto maken van een 'middeleeuwse' ridder te paard. Oké, geen probleem. Daarna moet ik met hem op de foto en vraagt Arie me om een foto te maken van hem met de ridder. Het paard heeft echter helemaal geen zin in deze sessie. Eerst stond hij midden op de weg en nu bijna bij de stoep. Op de stoep ligt... juist, mijn camera!

Alles loopt gelukkig goed af en maar gauw achter de rest van de groep aan. Weer honderd meter verderop staan de Theo's met koffie en yoghurt.

De volgende klim van vijf kilometer is spannender, van 1.160 naar 1.500 meter. Nog steeds lopen we overwegend langs de weg, soms enkele honderden meters het veld in. De zon is doorgebroken en

rond 12 uur is het 28 graden. We zien ook hogere bergen op afstand liggen. Duidelijk zijn de windmolens te zien, sommige witte strepen zijn hoogspanningsmasten, daaronder mag geen hoge begroeiing staan.

Onfrisse zaken

Foncebadon, het laatste dorp voor het hoogste punt, is nog veel uitgestorven dan El Ganso drie uur geleden. De hoofdstraat, Calle Real, is een zandweg, en er stonden veel bouwvallen. Toch leeft het dank zij de Camino weer op, er zijn weer herbergen, en een winkeltje. Alcohol is hier (terecht?) uit den boze!

In de schaduw van een herberg pauzeren we even. En dan het laatste stukje klimmen naar de bovenste bergtop, Monte Irago. Om half twee zijn we op de top, La Cruz de Hierro. Hier staat een ijzeren kruis, omgeven door een hoop losse stenen, die hier door pelgrims en reizigers aangeleverd worden. Hiermee vragen ze bescherming voor de rest

van hun reis. Helaas worden er de laatste decennia allerlei onfrissere zaken achtergelaten, zoals afgetrapte schoenen, pakjes sigaretten, onderbroeken, gescheurde shirts, etc.

Op een picknickveldje in de buurt krij-

gen we de warme lunch. De meesten van de groep zijn al weg. Alleen Hedda Bauman moet nog komen, die ligt een stuk achter.

Verderop passeren we een moment voor een gesneuvelde fiets-pelgrim. Zijn ongeluk is gedeeltelijk te wijten aan het slecht begaanbare bergpad en waarschijnlijk heeft hij of zij ook te hard gereden.

Prullaria

Langs de weg staan drie meter hoge markeringsstokken, die worden onderhouden door de dorpsbewoners van El Acebo, handig wanneer de weg 'swinters ondersneeuwt. Ja, zelfs bij bittere koude komen hier pelgrims!

We dalen een heel klein stukje naar Manjarin. Daar zien we overwegend ruïnes en een winkeltje met allerlei pelgrim-prullaria. Arie wil er fotograferen, maar de uitbater is van het gehalte 'niet kijken, wel kopen', dus alleen een kiekje mag niet.

Voor de winkel wijzen richtingaanwijzers naar wereldsteden zoals Rome, Jeruzalem en Mexico. Voor ons zijn toch de belangrijkste plaatsen Santiago (222 km) en Finistere (290 km). Theo Tromp rijdt voorbij met het busje en gunt ons nog een perzik.

Net Zwitserland

Vlak buiten het dorp genieten we van een wei met koeien met bellen, je waant je zo in Zwitserland! Vier kilometer verderop op een andere bergtop staan de zendmasten van een militaire basis, maar zo hoog konden we niet, dat is verboden terrein.

Het bergpad slingert zich nog vier kilometer naar beneden naar ons eindpunt El Acebo. We genieten van de vergezichten, zo hoog in de bergen. Dat het een beetje broeierig is, omdat de zon zich achter een groot wolkendek nestelt, deert ons niet. In de diepte, waarschijnlijk meer dan 700 meter ligter, ligt een klein dorpje, maar de daken van de

huizen zijn nauwelijks te onderscheiden, het lijken wel blauwe futuristische bollen.

Na vijf uur komen Arie en ik in El Acebo aan, het meest levendige dorp na Rabanal. We zijn 400 meter gedaald. Bij een klein winkeltje wacht de rest op ons. De winkeljuffrouw heeft leuke verhalen, er zijn twee speelse honden en een koud blikje bier.

We maken een mooie bergtrit naar Rabinal, waarbij we op korte afstand de Camino volgen. 's Avonds in Rabinal valt de eerste regen van deze Camino. Arie, Truus, Toos en Martin worden een beetje nat, omdat die net door het dorp kuieren. Arie koopt nog een CD met regionale pelgrimsmuziek. Het profvoetbal hoort ook hier bij het dagelijkse leven, en een aantal van ons kijkt naar de Champions League.

DONDERDAG 16 SEPTEMBER

Met het busje gaan we weer terug naar El Acebo. Een nieuwe ervaring: mist! Het lijkt goed dicht te zitten, maar wanneer we vanaf het Cruz de Hierro de afdaling van 400 meter maken, trekken de wolken enigszins op. Vrij snel lopen we het dorp uit en meteen weer langs een moment voor een overleden fietsende pelgrim, deze keer een Duitser. Dit zal zo onderhand het twintigste moment zijn dat we over een afstand van vijfhonderd kilometer.

Eerst volgen we de weg, maar net voor Riego de Ambros wordt het weer een bergpad. Na dat dorp lopen we door de droge bedding van een rivier. De afdaling tot het volgende dorp, Molineseca, is pittig; toch hebben we oog genoeg voor het landschap. Vlak voor het dorp hebben we een prachtig uitzicht over het daar achter gelegen dal, dat we van

daag voor een groot deel doorkruisen. Bij de kerk in Molineseca de koffie van Theo. Binnen de kerk hangt een mooi beeld van de apostel Jacobus en de kruisafname van Christus met Maria. Hier steek ik een kaarsje op voor familie en wandelaars die niet meer onder ons zijn. Verderop passeren we een herberg, die als bijzonderheid ook nog stapelbedden buiten op de veranda heeft staan. Dat gebeurt alleen in de zomer, dus worden ze waarschijnlijk binnen enkele dagen weggehaald.

Kloosterridders

Het is nu afgelopen met forse beklimmingen, het gaat nog maar enkele tientallen meters omhoog en omlaag. Deze streek heet El Bierzo. Na een kleine vier uur komen we aan in Ponferrada, de hoofdstad van El Bierzo. Mensen die een beetje Frans kennen, zullen vrij snel uit deze naam kunnen afleiden dat het over een ijzeren brug gaat.

Inderdaad is de stad vernoemd naar een brug over de rivier de Sil. Het historische centrum is niet zo groot. Heel omvangrijk daarentegen is het Castillo del Temple, een kasteel gebouwd door de kloosterridders in 1178. Zij beschermden toentertijd de reizigers naar Santiago. Het gebouw bevat veel symbolen, tekens en verwijzingen naar de astronomie. Verderop de kerk, en daar valt een verzilverd verlicht beeld op van Christus, gelegen in een glazen kist.

Ondanks de vele monumenten die in het gidsje staan, komt het bij mij toch over als een saaie plaats. Als we al weer een kwartier uit het oude centrum zijn, kopen we postzegels in een tabakszaak. Postkantoren zie je hier niet, daar zijn ze al wat verder mee dan Nederland, waar die instellingen ook nauwelijks meer renderen en verdwijnen.

Hondenambulance

Tien minuten later een grasveld, aan drie kanten omsloten door huizen met tralies. Bij ons denk je dan aan een ge-

vangenis of een oud bejaardentehuis, maar dit is een woonkazerne, die hier veel voorkomt. Op dat grasveld onze lunch van vandaag. Hier krijgt het busje van de Theo's een nieuwe functie: hondenambulance! Een hond die met een Spaans pelgrimsstel van rond de 25 jaar meeloopt, kan niet meer zo goed meekomen en mag een paar dagen mee rijden.

Bij het verlaten van Ponferrada passeren we op betrekkelijk korte afstand een grote lelijke kolos, die tussen de 100 en 120 meter hoog is. Dit is een woontoren, die ons gisteren al voor El Acebo in het dal is opgevallen en die we dertig kilometer verderop nog steeds zullen zien.

Drie kwartier later onze eerste caféstop in Columbrianos. Het terras ligt een beetje buiten de route, maar we hebben een mooi zicht op een muurschildering van een pelgrim en zien Hedda en Truus voorbijkomen.

Veel fruit

Van hier gaat het over een vrij rechte, niet zo drukke weg dwars door het dal heen. Aan drie kanten zijn bergruggen te zien: het Cantabrisch gebergte, de bergen van Galicie en de Aquilanos, een uitloper van de bergen van Leon. Door deze bergen heeft het dal een heel gunstig microklimaat en wordt er veel fruit verbouwd. Vooral een veld vol pompoenen valt ons op; er liggen wel veertig van die 'basketballen', sommige met een dwarsdoorsnede van wel tachtig centimeter!

In Camponayara, een kleine 10 km voorbij Ponferrada, is er nog een fruitpost, maar een terras links van de weg nodigt ook uit voor een stop. Theo Tromp loopt aan de overkant, met een behoorlijk gewicht aan eten bij zich.

Wij zouden een paar zakken, die hij op de vensterbank legde, nabezorgen. Tien minuten later komen de twee Theo's (Jansen deze keer niet) bij ons op het terras zitten en zo kunnen we ook aan hen spenderen. De hond is nog een beetje onrustig van de overgang van de Spaanse jeugd naar de Nederlandse volwassenen, maar laat zich toch een beetje door de Theo's aanhalen.

Positivo's

Het is nog een kleine zes kilometer naar het eindpunt, Cacabelos. Truus en Hedda zitten niet ver voor ons. Wat ook niet ver voor ons zit, zijn donkere lichten en gerommel aan weerszijden van de weg.

Aan het eind van het dorp nog een bodega. Daar lassen we een pauze in,

maar wij zijn van die positivo's die er altijd het beste van hopen. Deze keer komt dat helemaal niet uit. Vijftien minuten later zitten we in de kern van de bui, met de bliksem en de donder vlak achter elkaar. Arie slaagt er niet in om de cape goed aan te doen, hij lijkt wel op een Ku Klux Klan-lid.

Ik doe dan wel flink, maar vreesdat er op deze manier voor ons ook een pelgrimsmonument gaat komen. Hedda, die alleen achter ons zit, moet het allemaal alleen verwerken! De moeilijkste periode duurt gelukkig slechts tien

minuten en daarna wachten we er nog twintig onder de bomen tot de stortregen wat afneemt.

Aparte beelden

Met een vertraging van een half uur lopen we eindelijk door. Het is een lange weg naar Cacabelos en het is ook een lange weg door Cacabelos. Lintbebouwing, zodat we in het dorp nog 1800 meter moeten lopen voordat we op het pleintje zijn waar de rest zit. Voor die tijd komen we een stempelpost tegen in een kapelletje en daar zien we een paar aparte beelden. Wat dacht u van een Romeinse vaandrig die de maagd Maria gezelschap houdt, of Christus op een ezel?

's Avonds het warme eten in een restaurant, terwijl door de straat een rivier stroomt: de tweede wolkbreuk van die dag! Vrij laat, na half acht, gaan we naar onze overnachtingsadres. Vanaf het balkon in Corullon kijken we uit over het dal waar we vandaag hebben gewandeld.

VRIJDAG 17 SEPTEMBER

Terug naar Cacabelos, waar we om kwart over acht starten. De straatverlichting brandt. Het is nog geen wintertijd, maar het blijft toch behoorlijk lang schemerig. De vuilnismannen zijn langs de lange weg, waarover we het stadje uitlopen, al ijverig aan het inzamelen.

Een kwartier buiten de stad werpen we een laatste blik over het dal van El Bierzo. Links en rechts hangen er nog behoorlijk wat regenwolken. We passeren een groot aantal druivenvelden, op een ervan is een boer met zijn knechten aan het oogsten. Na vier kilometer, in het gehucht Pieros, begint het eerste te

motregen en vrij snel daarna regent het stevig door. Maar wij zijn allang blij dat het noodweer van gisteren zich niet herhaalt. Anderhalf uur regent het onafgebroken. Die boer heeft daar geen boodschap aan, zijn personeel moet doorplukken! Door de regen komt er een zoetige droplucht vrij, ik weet niet precies waar die vandaan komt, van de druiven of van andere vegetatie.

Vooraan in Villafranca del Bierzo staan onze twee busjes. De grote parasols, die vaak bescherming hebben geboden tegen de zon, zijn paraplu's geworden. De busjes staan vlak bij de Santiogokerk. Deze ingang heet de Portada del Pardon (Poort van de Vergiffenis). Zieke en kreupel pelgrims krijgen bij het passeren van deze toegang dezelfde aflat en gunsten als wanneer ze in Santiago zijn aangekomen. Wij zijn niet ziek of kreupel, dus doorkuisen we gauw het stadje. Door de regen mis is de inspiratie uitgebreid rond te kijken.

Zit ik nog goed?

Arie raakt weer achter, het imposante kasteel met vier grote ronde torens moet vastgelegd worden. Langs de Valsarce verlaat ik de stad. Het dal, dat deze rivier doorkruist, is de enige mogelijkheid om van deze provincie, Castilië in Galicia te komen, de provincie waarin Santiago gelegen is.

Tussen Villefranca en Pereje worstelen we ons door een heel saai stuk: een lang betonnen fietspad met rechts een muurtje en daarachter een tweebaansweg. Ik zie zowat niemand meer lopen, zit ik nog wel goed? Maar in Pereje (13 km gelopen) bij de herberg zitten Sjaak, Nel, Hennie en Loes. Hier wacht

ik op Arie. Hij heeft ook getwijfeld naar Theo gebeld. De rest van de dag blijven we bij elkaar.

Iets buiten het dorp ontmoeten we de tweede post. Behalve het jonge stel van de hond is hier ook een vader, die zijn twee jonge kinderen (3-5 jaar) achter de fiets in een karretje meeneemt. De gehuchten en dorpjes wisselen elkaar snel af. Binnen dertien kilometer passeerden we er vijf: Trabadelo, La Portela, Ambasmestas, Vega de Valcarce en Rutelan. Allemaal gelegen in dat dal langs de rivier. Veel valt er niet over te vertellen.

In Trabadelo staan enorme kastanjabomen langs de weg en er is een grote houtzagerij. We passeren stapels hout die soms meer dan tien meter hoog zijn. Soms zijn er wel drie wegen vlak

bij elkaar: de vierbaansweg N-6, de oude rijksweg en nog een oud karrespoor. Een stuk saaier dus dan de bergen van Monte Irago, waar we ons gisterenmorgen bevonden.

Bij Rutelan, waar we van de lunch genieten, gaan we dan eindelijk een beetje stijgen. Daarna zien we de N-6 twee keer op 100 meter hoogte over ons heen komen.

Achteruit omhoogrijden

In Las Herrerias gaan we eindelijk van de grote weg af. Meteen is het heel erg rustig, alleen door een aantal graafmachines en wegwerkers wordt het nodige stof opgeworpen, de weg is namelijk opengebrouwen. Onze twee busjes komen eraan en die zijn door deze activiteit onaangenaam verrast. We zouden namelijk vier kilometer verderop in La Faba stoppen, maar als zij daar niet kunnen komen, moeten we nog vijf kilometer extra doorlopen naar O Cebreiro.

Gelukkig zien we ze net buiten het dorp weer op de route komen. Dat gaat niet zonder slag of stoot, want vanwege een tegenligger moeten ze op een steile, smalle weg (stijgingspercentage tussen 25 en 30) achteruit omhoog rijden. Van beneden komend verkeer heeft immers voorrang. Tien minuten later is de weg 'overwonnen'. Voor ons betekent dat nog maar een paar honderd meter klimmen, maar het is de moeite waard, vooral wanneer we achteruit het dal inkijken.

Na een landweggetje duiken we het bos in. Behoorlijk afdalen en dat heeft als consequentie dat er op de laatste kilometer weer flink geklommen moet worden. Truus loopt bij mij en Arie is even gestopt om de batterijen van de GPS te vervangen. Eindelijk, na de veertiende bocht, zijn we om zes uur boven. Er is een heel klein herbergje, met genoeg plaatsen om te eten. Theo is op een nabijgelegen grasveldje aan het koken geslagen en na drie kwartier kunnen we aanschuiven. De temperatuur is precies goed, 20 graden en wie dat te koud vindt, wordt wel door de wijn opgewarmd. Voor ons doen weer laat bij onze overnachting, maar dat komt omdat dat dezelfde is als gisteren (Corullon) en dit keer moeten we een eind verder rijden.

-Peter van de Ven-

(Wordt vervolgd)

SECTIE L.A.

TREKKING GROTE CLUBACTIE 2010

SECTIE LANGE AFSTAND VERGADERT OVER JAARCALENDER 2012

Op zaterdag 16 januari vindt de jaarlijkse coördinatie-vergadering plaats van de Sectie Lange Afstand van de KNBLO-NL. Hier (in Geldermalsen) wordt de jaarkalender voor 2012 vastgesteld.

OLAT zal de gebruikelijke tochten indienen voor de lange afstand in de wedstrijd- en prestatieklasse. Dat zijn onze winterserietocht van 60 km in Oisterwijk (20 maart), de diverse wedstrijd-/prestatie-afstanden op de wielervedstrijd in Tilburg (27 maart) en de Kempenlandtocht (110 en 80 km) op de eerste vrijdag en zaterdag van augustus in Geldrop.

NIEUWE TOCHTEN TOEGEVOEGD AAN PROGRAMMA 2011

De Sectie LA meldt dat voor 2011 nog enkele nieuwe tochten aan het programma zijn toegevoegd, nadat de coördinatie in januari 2010 was afgerond. Dat zijn de Kennedymarsen in **Emmeloord, Moergestel** en **De Posbank** en de Kennedymars van **Hart van Brabant**.

OLAT zou het wenselijk vinden om hiervoor een meer doeltreffende procedure vast te stellen. Bijvoorbeeld door buiten de coördinatie alleen nog aspirant-organisaties toe te laten voor KW- en LDW-tochten, en op de eerstvolgende bijeenkomst te stemmen over toelating hiervan. Zoals het programma voor 2011 is gepresenteerd, kan dat volgens onze vereniging geen goede basis bieden voor de toekomst. Zie de opeenhoping van Kennedymarsen in de regio Brabant-Zeeland.

-Ad van Asten-

CLUBLOTERIJ: IETS GEWONNEN ?

Bewaar voor uzelf een kopie van uw volledig ingevulde winnende lot, en stuur het origineel in een gefrankeerde envelop naar: **Nationale Grote Clubactie, Postbus 90100, 5000 LA Tilburg**. Uw prijs wordt binnen zes weken bijgeschreven op uw bankrekening, of naar u toegestuurd.

Als u uw lot hebt betaald via een eenmalige machtiging, hoeft u niets te doen. Binnen zes weken ontvangt u uw prijs thuis, of staat het geld op uw bankrekening.

HOOFDPRIJZEN

1 ^e prijs	€ 100.000,- belastingvrij	0222550
2 ^e prijs	€ 10.000,- belastingvrij	3608453

OVERIGE PRIJZEN

3 ^e prijs	16-daagse rondreis in Europa, 2 ps, t.w.v. € 2.500,- 2978780				
4 ^e -8 ^e prijs	Weekendarrangement Hof van Saksen, 4 ps, t.w.v. € 1.500,- 0037252 0472511 0621495 1214491 3300400				
9 ^e -11 ^e prijs	4-daagse citytrip naar een Eur. hoofdstad, 2 ps, t.w.v. € 750,- 0145951 0487830 0973041				
12 ^e -14 ^e prijs	3-daagse minicruise Newcastle DFDS Seaways, 2 ps, t.w.v. € 385,- 0770583 1497531 3015510				
15 ^e -34 ^e prijs	Reischecke midweekarrangement Landal Green Parks t.w.v. € 350,- 0003732 0217970 0477986 0540782 0982625 1051391 1514479 1557244 2593172 2602128 2665273 2973914 2982590 3001446 3120061 3186115 3229312 3376378 3544367 3652975				
35 ^e -59 ^e prijs	Cadeaubon It's Electronics t.w.v. € 250,- 0194658 0324850 0430646 0544530 0567545 0720992 0816276 0874881 0961172 1104723 1116479 1193374 1438115 2543295 2643485 2721145 2824319 2863789 2975126 3009792 3193935 3349349 3541130 3592032 3620197				
60 ^e -62 ^e prijs	4 dagen Teutoburger Woud (Dld) voor 2 ps, Pharos Reizen 0996819 1038621 2726299				
63 ^e -65 ^e prijs	4-daags verwenarrangement Eifel (Dld) voor 2 ps Pharos Reizen 0370643 0712054 2945136				
66 ^e -90 ^e prijs	4 entreekaarten voor Bobbejaanland 0145732 0160164 0423952 0576481 0838452 0876247 0911521 0930066 1074024 1269306 1555892 1596911 2532876 2646137 2652064 2656366 2794444 2921572 2969565 3078733 3209863 3283216 3372967 3481775 3614610				
91 ^e -95 ^e prijs	Masita sportkleding naar keuze t.w.v. € 100,- 0520665 0682232 1042235 1399300 2591941				
96 ^e -115 ^e prijs	Midweekarrangement sporten Wellness Clubs voor 2 personen 0154607 0205913 0207336 0444367 0525707 0725695 0741140 1004715 1269571 1437931 1532548 1556431 2557721 2700612 2740816 2785087 2876275 3117291 3262705 3368883				
116 ^e -135 ^e prijs	4 entreekaarten voor Madame Tussauds 0029539 0194680 0266248 0268054 0310586 0493983 0712258 1055512 1155255 1237919 1381327 1512656 2695616 3096386 3260994 3383728 3431193 3450837 3551344 3634239				
136 ^e -145 ^e prijs	4 entreekaarten voor the Amsterdam Dungeon 0303890 0702889 0711988 0922239 0924669 1017409 2502670 2527984 3505973 3658461				
146 ^e -155 ^e prijs	4 entreekaarten Duinrell 0145267 0328685 0956009 1013192 1075910 1399561 1519549 3040385 3567143 3571033				

PRIJZEN OP EINDCIJFERS

Laatste 6 cijfers goed	753573	Geldprijs t.w.v. € 450,-
Laatste 5 cijfers goed	16377	Geldprijs t.w.v. € 400,-
Laatste 4 cijfers goed	1897	Gabol trolley & reistas & verblijf in resort Hof van Saksen, totaal t.w.v. € 350,-
Laatste 2 cijfers goed	14	Geldprijs t.w.v. € 5,-

PRIKBORD

TANNY V/D VEN HOUDT FILMAVOND OVER KILIMANJARO-TOCHT

OLAT-lid **Tanny van de Ven** beklom afgelopen jaar de Kilimanjaro (de legendarische, bijna 6 km hoge vulkanische berg in het noordoosten van Tanzania) en maakte daar een fotoverslag en een film van. Tijdens het Wandelen op Dinsdag vertelde ze er enthousiaste verhalen over, en van het één kwam het ander: voor geïnteresseerde wandelaars gaat Tanny nu haar film draaien in Zaal de Jaguar in Eindhoven. Met natuurlijk de nodige uitleg erbij. Op donderdagavond 17 februari is iedereen welkom vanaf 20:00 uur.

Er zal een kleine entreeprijs worden gevraagd om de zaalhuur te dekken. Er kunnen maximaal zestig bezoekers in het zaaltje, en als die allemaal komen is het ongeveer vijftig cent de man. De consumpties zijn voor eigen rekening, maar goedkoop: 80 cent voor koffie en 1 euro voor frisdrank.

De avond zal rond 23:00 uur afgelopen zijn. Het adres is Jaguarstraat 2, 5645 CR Eindhoven (niet ver van het Floraplein).

HULP IS WELKOM BIJ AANLEG LAARZENPADEN IN KEMPENLAND

Op de website www.tweevoeter.nl trok een oproepje in de rubriek 'Wandelmaatjes' de aandacht van de OLAT-redactie: André Claassen zoekt namelijk niet zozeer iemand om mee te wandelen, als wel om wandelpaden mee te realiseren. Hij is bezig met een serie laarzenpaden over boerenland in enkele Kempendorpen ten zuiden van de lijn Tilburg/Eindhoven.

Het gaat om kortere routes (tussen de 4 en 10 km) die starten in een dorpskern. De paden moeten gerealiseerd worden vanuit Oirschot, Reusel, De Mierden, Bladel, Eersel en Goirle. Wie het leuk vindt om mee te helpen, kan zich aanmelden via de tweevoeter-site.

NIEUW ONDERZOEK NAAR LYME: BESMETTE TEEK IS EEN VETTE TEEK

Wetenschappers hebben weer iets nieuws ontdekt over de ziekte van Lyme: teken die de borreliabacterie bij zich dragen, zijn actiever en vetter dan niet-besmette teken. Door het hogere vetgehalte hebben zij ook een hogere overlevingskans. Dit zou mede kunnen verklaren waarom het aantal ziektegevallen toeneemt.

Het avontuur wacht om de hoek

Voor een beetje avontuur hoef je helemaal niet zo ver van huis. Dat bleek maar weer eens bij het Wandelen op Dinsdag van 14 december vanuit Oirschot. Routebouwer **Mieke van Boxel** had deze smalle hangbrug over de Beerze ('alleen geschikt voor slanke mensen') voor het laatst bewaard. De brug bestaat pas enkele jaren en is onderdeel van het wandelnetwerk ter plaatse. Dus leuk om een keer in de route op te nemen.

Zelf heeft Mieke het niet zo begrepen op

het griezelige gewiebel waarmee de oversteek gepaard gaat. En ze was vast niet de enige! Maar aan de overkant wachtte de beloning, in de vorm van warme chocola en koek, verzorgd door een WoD-lid dat die dag niet kon meewandelen maar wel een uurtje over had om een versnapering uit te komen reiken aan de circa veertig deelnemers.

Het was een mooie winterse tocht, eerst door landgoed De Baest, en na de erwtensoep terug langs de staties en de kapel van de Heilige Eik met zijn brandende kaarsjes. Mieke zag ergens anders het licht: in een van de visvijvers nabij het startcafé. Daar dobberde nog steeds hetzelfde zwanenpaar dat zij tijdens het voorlopen al had gezien. Precies op dezelfde plek en inmiddels vastgevroren in het ijs. Ze bleken van plastic...

FOTO'S: Winnifred van den Boom

Beste lezers,

Na ruim drie intensieve, soms hectische, maar altijd ook heel fijne jaren neem ik afscheid als vormgever en coördinator van het OLAT Nieuws. Alleen schrijvend zult u mij nog terugzien in de kolommen. Dank aan allen met wie ik de afgelopen periode zo plezierig heb mogen samenwerken om een gezellig en levendig verenigingsblad te maken. Het was mij een genoegen! En ik hoop dat uw bijdragen blijven komen. Behalve succes, wens ik mijn opvolgers toe dat zij evenzeer als ikzelf door het bladenmakersvirus worden gegrepen. (En ook dat ze het handiger weten te organiseren, want dat was niet mijn sterkste kant).

Tot ziens in 2011 – Mirjam Kies

Belgische wandelaars van Lommel naar Arnhem

Een lange voorbereiding eindelijk bekroond! Zaterdagmorgen 5 juni 2010, de lucht stond staalblauw, het werd heet en loom. D-day voor de deelnemers aan een groepswandeling over het Airbornepad. Samen aan een stevig ontbijt: om het belang van het teamwork nog eens te benadrukken. Het ging er gezellig en ontspannen aan toe.

Met een laatste briefing, het verdelen van de veiligheidsuitrusting en het uitreiken van de wandelbrochures kwamen ook de genodigden toe, onder hen de heer burgemeester en enkele schepenen, maar ook een flinke afvaardiging van onze zustervereniging OLAT (uit Nederland), ontwerpers van het Airbornepad.

In colonne ging het naar de verzamelplaats: het Joe Bridgemonument. Een kleine menigte, waaronder spijtig genoeg te weinig clubleden, wachtte de wandelaars op. In enkele toespraken bekleemtoonden dhr. Henri Janssen (ceremoniemeester), Frans Smets (voorzitter) en dhr. Peter Vanvelthoven (burgemeester van Lommel) het belang van deze onderneming. Na een kleine

bloemenhulde, onder begeleiding van de Last Post – op een schitterende wijze instrumentaal vertolkt door dhr. Guy Borrenberghs – werden de wandelaars in stelling gebracht.

De wereld voor ons

Iets voor 10 uur zette de groep zich in beweging. Clubleden uit Lommel volgden een eind mee, tot het afscheid luidde bij de oude grensovergang met Nederland. We stonden vanaf dan in dezelfde voetsporen van de bevrijders in september 1944... op weg over een historische route.

Het leek wel of we vanaf dan de wereld voor ons alleen hadden. We wilden zo graag Arnhem halen en waren vast van plan om daar voor te knokken. De

eerste twee trajecten op 5 en 6 juni, de volgende op 25 en 26 september en tot slot de laatste trajecten op 10, 11 en 12 november 2010.

Klaprozen

Flinterdunne grassen verzezen uit de zinderende aarde. Gelukkig temperde nog een licht briesje de zwoele zandlucht. We wandelden al vlug door prachtige, donkere, geheimzinnige en verstilde landschappen. Klaprozen bloosden in de berm; ze zijn het symbool voor oorlogsslachtoffers.

Na de Woeste polder gingen eindeloze weilanden en vijvergebieden over in een wilde jungle. De bossen waren de rust zelve. Een korte pauze deed deugd, want de temperatuur klonk gestaag naar 30 graden. De grond was droog en werd geblakerd door een loden zon. Badend in het zweet trokken we verder Nederland in, trotseerden de Malpievennen en lieten koele dranken aanrukken bij de Venbergse watermolen.

Voetbalgekte

We wandelden in een eendentempo langs boerderijen met monumentale houten poorten. De omgeving was landelijk sober, maar de Nederlandse voetbalgekte liep er de spuigaten uit... geen huis zonder oranje.

Na het pittoreske boerenbuiten opnieuw een subtiel samenspel van weilanden en versnipperde bossen. De sluimerende schoonheid leidde naar

beschaafder oorden: het dorpsplein in Waalre, waar het eerste traject eindigde, na een tocht van 29,2 km.

We installeerden ons op het terras van café De Wolderse Wever (Airbonestempel) en genoten van een frisse pils. Langzaam stierven de laatste zonnestralen uit. Ik ontwaarde zowaar een vleugje heldenzweet.

Schoonheid

Zondagmorgen 6 juni, 08:30 uur. De bus dropte ons in het slaperig stadje Waalre. Het leek of je er ontsnapte aan het tikken van de klok. We bewonderden de slanke campanile van het dorpskerkje en troffen er tal van oorlogsgraven. Door een vergeten uithoek trokken we verder en snoven meteen de lucht van het platteland. In het gouden ochtendlicht blonk een vurige zon. Het oog vatte al snel de schoonheid van het ommeland.

Merkwaardig verstrengelde paden wazen ons de weg naar 'De Meeris' waar glashelder ochtendlicht weerspiegelde in een immense waterplas. Tussen het riet, de knot- en treurwilgen hield de natuur zijn adem in. We wandelden langs de Tongelreep, een bochtige ri-

vier die door het landschap walst. Er zijn weinige plekken die gelijktijdig zo schilderachtig, zo intiem, zo open en zo gesloten zijn.

In Gennep namen we pauze en besloten er de westelijke variant van de route te volgen. Via de Gennepmolen stapten we het beekdal van de Dommel in. Tussen het groen rond grootstad Eindhoven overbluft de streek elke bezoeker. Alleen het reusachtige kunstwerk 'Swing' en het Evoluon zijn andere blikvangers.

Hollandse scheut

Nabij restaurant De Trefhove wachtte ons een verrassing. Namens OLAT waren Jet en Jos van den Bersselaar ter plekke met een Hollandse scheut, of iets fris. We vonden dit sterk!

Een weinig verder rukte opnieuw het woud op en verdronken zich groene dennenbossen in uitgestrekte heidevelden. Daar vonden we ook het monument 'Joe Mann', de soldaat die, met twee armen in het verband, in een loopgraaf zijn leven offerde voor zes andere gewonde soldaten door zich bovenop een vijandelijke granaat te werpen. Voor deze moedige daad ontving Joe Mann postuum 'The Congressional Medal of Honor', de hoogste Amerikaanse onderscheiding.

Één groen lint

Doorheen een wildhek en een begravingproject bereikten we in het Joe Mann-paviljoen het einde van de tweede dag. Van Waalre naar Best hadden we 34,9 km afgelegd.

Conclusie: twee dagen onafgebroken gewandeld door prachtige natuurgebieden. Vanaf Valkenswaard overheerst één groen lint. Vooral de beekdalen van de Tongelreep en Dommel zijn ronduit schitterend. Nauwelijks vuil of afval te bespeuren, ontzettend veel sportvelden en speelpleinen.

De afpijling van het Airbornepad is her en der, na zes jaar, toe aan een opknabbeurt. Vooral op de geschilderde stroken heeft weer en wind aardig zijn stempel gedrukt. Het Airbornepad heeft ons geprikkeld en is echt een aanrader.

Verder oprukken

In het tweede weekend, in september 2010, zouden we verder oprukken tot aan Overasselt.

Vanaf het Joe Mann-paviljoen in Best werd op zaterdag 25 september heraangeknoopt met de wandelroute van het Airbornepad. Het verhaal over de Tweede Wereldoorlog bracht ons naar de Sonniuswijk (enkele boerderijen). Op de uitgestrekte akkers landden hier op 17 september 1944 het 506^e Parachute Infanterie Regiment en eenheden van de 326^e Airborne Engineers. Zware bombardementen kostten vele soldaten het leven. Een van de boerderijen aan de Sonniuswijk werd ingericht als Rode Kruispost. Gewonden werden er binnengedragen en lagen tot in de stallen. Lakens werden gebruikt als verband.

De Amerikanen legden achter de Sonniuswijk een geïmproviseerd vliegveld aan. Ter herinnering aan de gevechten werd in 1984 op de gevel van de Paulushoef een plaquette aangebracht met

het embleem van de 101^e Airborne divisie: een adelaarskop en de Amerikaanse vlag. Op het erf van de Paulushoef werd daar eind 1989 nog een monument voor de parachutisten aan toegevoegd.

Lokaal verzet

Badend door drassige weilanden, springend over greppels en ploeterend over zandwegen slingerden we ons een weg richting Sint-Oedenrode. Via het kasteel Henkenshage hielden we in de buurt een kort oponthoud. Het was middag en dus werd de proviand aangesproken.

Ook in dit nederige dorpje werd er flink gestreden. Vijftig jaar na dato plaatsten de veteranen van de 101^e Airborne divisie een monument waarmee ze de

plaatselijke bevolking dankten voor de dappere inzet van de lokale verzetsmensen en de behulpzaamheid van de inwoners. Het 'Monument to the Dutch' heeft een passende plek gekregen in het plantsoen aan de Corridorweg.

Nadat 10.000 Amerikaanse parachutisten bij Sint-Oedenrode waren geland, hebben ze tien dagen slag moeten leveren om de corridor naar het noorden open te houden voor de Britse tanks. De weg ging de geschiedenis in als 'Hell's Highway'. Aan de Corridorweg passeerden we ook een grote gele klomp. Het symbool van de klompenindustrie (beste houtsoort was de populier).

Corridor

Via de Vlagheide en de Eerdsche Bergen bereikten we bij de onthoofde Eerdse molen, een indrukwekkend monument van het 501^e Regiment Parachute Infantry 'Geronimo'. Dagen van verbeterde strijd zijn er gevoerd in het onbeduidende dorpje Eerde, gelegen op de corridor naar Veghel en nabij drie bruggen van groot strategisch belang. 'Kangaroo' was de codenaam waaronder de Airbornes van de 101^e divisie opereerden. In 1959 is aan de Kolonel Johnsonstraat in Veghel een monu-

ment onthuld ter herdenking van hun inzet. Het monument bestaat uit een bijna 12 ton wegende zwerfkei. Onderaan de steen staat een urn met aarde uit de (toen nog) 50 staten van de V.S. Omstreeks 16:00 uur arriveerden we in de gemeente Uden.

Door het hart van Uden

Zondag 26 september 2010. Net als de dag voordien was het uitstekend wandelweer! Doorheen het hart van Uden trokken we naar het oorlogskerkhof, niet ver uit het centrum. Het 'Uden War Cemetery' heeft een laatste rustplaats geschonken aan ruim 700 gesneuvelden (vooral Britten). De vroege ochtend bood ons ruim de gelegenheid dit kerkhof als herinnering op te slaan. In Uden passeerden we ook het Peel-landpad.

Halverwege de voormiddag trokken we door het plaatsje Zeeland. Aan de rand van het natuurpark 'De Maashorst' lag de theetuin 'Op Kreitsberg' en daarvan maakten we handig gebruik om een lekkere kop thee of koffie te drinken en onze meezeulende knapzak aan te spreken.

Via een hertenfarm dwaalden we lange tijd langsheen de Reeksche Heide (militair oefenterrein). Voorbij De Kleine Elft in de richting van camping Bruinsbergen verloren we plotseling het contact met onze begeleiders. Gelukkig konden we via communicatie met de gsm het nodige bijsturen.

Militair verleden

We maakten een nieuwe afspraak in het dorpje Grave (met stempelpost 'Poort van Cleve'). Grave geldt als de meest belegerde vestingstad van Nederland. Binnen de oude omwalling komt

men overal sporen tegen van een rijk militair verleden.

Bij Grave werd op de eerste dag van Market Garden een belangrijke overwinning geboekt op de Duitsers. De brug viel vrijwel ongeschonden in handen van de Amerikanen die hier in de buurt waren gedropt.

De rustpost in café Poort van Cleve was een welgekomen oponthoud. Even bijtanken, de spieren wat rust gunnen en dan over de 515 meter lange Maasbrug naar de Provincie Gelderland. De Maasbrug kwam er in 1929, in de plaats van een veerboot.

Vlaktbij de brug staat het gemaal van Sasse (nu rijksmonument). We wandel-

den over de Maasbandijk en dan resoluut richting Overasselt. Op ons eindpunt, koffiehuis Johannahof, hadden we ruim 140 km afgelegd.

Nog 80 km tot Arnhem

In november hervatten we onze opmars naar Arnhem. Het was donderdag 11 november 08:50 uur toen de bus ons uitbraakte bij de koffie- & theeschenkerij 'Johannahof' in Overasselt. Er wachtte onze groep nog ruim 80 km tot Arnhem.

Buiten was het fris, de temperatuur wees amper twee graden en er werd naar handschoenen gegrepen. Een lage zon verspreidde bleek licht, maar geen warmte. Ze gaf het vlakke land een enorme helderheid. De boomkruinen waren bijna leeggeschud, maar zij die hun bladeren nog niet meegegeven hadden aan de wind, vlamden in de mooiste herfstkleuren.

Over heide en langs de Hatersche Venen bereikten we al vlug de St. Walrickkapel. Ze is tot de dag van vandaag een pelgrimsoord voor koortslijders. Hier smeekt men genezing af door in de eik naast de kapel een lapje te hangen: het zogeheten koortsafbinden.

Eenzaam soldatengraf

Door het Heumensche Bos bereikten we het gelijknamige dorp waar de koffie klaarstond. Ondanks de heldere morgen bleef de aangekondigde depressie niet uit. Donkere agressieve wolken joegen krachtige windstoten over het Maas-Waalkanaal.

In de verte zagen we hoog boven de Maaskade het oude Mookse parochiekerkje Sint-Antonius-abt. Langs de kerkmuur ligt het eenzame graf van een 19-jarige Britse soldaat die in okto-

ber 1944 het leven liet. Ook bij het oorlogskerkhof in Mook hielden we halt. Het was alsof hier je zwakheid aangestast werd. Je woelde in je geheugen om de herinneringen die zich aandienen voor de geest te halen... ze gaven alleen maar lucht aan woede.

Stappend door dichtgeslibde wandelpaden liepen we de Mookerhei op tot bij restaurant 't Zwaantje (stempelpost). Na de koffie stapten we weer door enorme loofbossen; nergens leek de verlatenheid groter dan hier. We lieten ons niet afleiden, maar hadden houvast nodig. Meermaals diepten we een plannetje op dat ons op het juiste pad moest houden.

Inmiddels was het beginnen te regenen en in Groesbeek waren we maar wat blij met de halte in café-restaurant 'De Oude Molen'.

Slijk en boomwortels

Van hieruit ging het naar het Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944-1945. Het is schitterend gelegen op een heuvel, met uitzicht op de toenmalige landingsvelden van de geallieerden. Het Groesbeekse landschap met zijn fraaie heuvels en dalen, heeft zijn ontstaan te danken aan een stuwwal. Een wal die opgestuwd werd door gletsjerijs. Aan de Zevenheuvelenweg ligt de Canadese Erebegraafplaats; niet minder dan 2.617 soldaten lieten hier hun jonge leven.

Regen en wind hadden zich inmiddels ontwikkeld tot stormkracht. Smalle paadjes langs de weilanden leken wel glijbanen en sterk dalende wegeltjes zorgden voor de nodige valpartijen. Imposante beukenbossen op de Duivelsberg hielden hun slijk en diepe plassen verborgen onder een dik bladerdek. Met de invallende duisternis waren blootliggende boomwortels zelfs verraderlijk glad.

We naderden nu het dorpje Beek dat deel uitmaakt van de gemeente Ubbergen. In dit kleine oord streken we neer in hotel 't Spijker. Een hotel met een traditie. Twee en een halve eeuw oud, maar bijzonder riant en met een uitmuntend vakmanschap.

Bollende jassen

Vrijdagmorgen 12 november. De regen had opgehouden, maar het waaide verschrikkelijk hard. Her en der ontwikkelde de wind zelfs orkaankracht.

We verzamelden voor het hotel bij het standbeeld van een 'wasvrouwetje'.

Door de overvloed aan helder water uit de bronnen die ontspringen aan de stuwwal, is Beek steevast een dorp geweest van wasserijen voor de rijke burgerij van Nijmegen. Hiervan getuigen nog steeds witte wasboerderijtjes alsmede enkele spoelputten.

Onderweg langs de Ooijse polders en op weg naar Persingen uitte de wind zich nog in vele gebaren: snelvliegende

vogels, afgebroken takken, bollende jassen en wegvliegende petten. Iedereen had zich nochtans goed ingepakt. Bij het Grenadiers Guards-viaduct wandelden we Nijmegen binnen. Onder de Waalbrug door, over en langs heel wat culturele aangelegenheden tot het Keizer Karelplein. Hier hadden onze begeleiders nog net op tijd een koffiehuis gevonden voor de lunch en een broodnodige opwarming.

Nijmegen is gebouwd op zeven heuvels: ze verlenen de stad een unieke charme met een panoramisch uitzicht over de Waal. Nijmegen claimt bovendien de oudste stad van Nederland te zijn. De meest historische plek is ongetwijfeld het 'Valkhofplateau'.

Toen Duitse troepen in 1940 het land binnenvielen, blies de Nederlandse genie meteen alle spoor- en verkeersbruggen op over de Waal en het Maas-Waalkanaal. Ondanks de grote vernielingen telt Nijmegen de dag van vandaag nog altijd zo'n 200 rijksmonumenten en meer dan 400 gemeentelijke monumenten. Het historische stratenpatroon van de benedenstad is na de oorlog geheel hersteld en is nu een beschermd stadsgezicht. Op de Grote Markt staat nog het Waaggebouw uit 1612. Ooit stond hier ook de Laeckenhal. Het stamcafé van de lakenververs 'In de Blaauwe Hand' is het oudste overgebleven café van Nijmegen.

Kitty de Wijze

Na de rust en innerlijke versterking liepen we door een doolhof van straatjes en pleinen tot bij een Joods herdenkingsmonument. Tijdens de Tweede

Wereldoorlog zijn honderden Joodse burgers van Nijmegen afgevoerd naar concentratiekampen. Om dit te gedenken is in de Nijmeegse binnenstad een Joods monument opgericht op de Kitty de Wijzeplaats. Het is een ingetogen bronzen beeld van een wenende vrouw. Kitty de Wijze werd op 15 december 1942 in Auschwitz vergast.

Na langdurig slenteren bereikten we opnieuw de oevers van de Waal en liepen tot bij de fietsbrug. Via de Waaldijk ging het richting Oosterhout. Op de dijk was het alle hens aan dek, want de stormwind blies ons gewoon onderuit. Goed beschermd en 'in blok' stootten we door tot het monument van de Waaloversteek.

In de uiterwaarden van de Waal werden op 20 september 1944 de parachutisten van de 82^e 'All American' luchtlandingsdivisie gedropt, met als opdracht de bruggen bij Nijmegen te veroveren en dit terwijl aan de overkant Duitse troepen onophoudelijk met zwaar geschut op hen vuurden. Bij hun gevaarlijke missie kregen ze dek-

king van geallieerde tanks, artillerie en mortieren. Ter nagedachtenis aan de vele slachtoffers van deze heldhaftige Waaloversteek werd op de Oosterhoutsedijk in Lent een monument opgericht.

Onthaal

Het middaguur naderde en we waren op de hoogte van een onthaal door onze vrienden van OLAT. Joop Wesseling en zijn kompanen hadden in een gezellig dorpscafé voor een verrassende verzorgingspost gezorgd. De soep en broodjes waren al meer dan een overbodige luxe, maar als toemaat was er zelfs nog warme of koude drank. Niet verwonderlijk dat dit de groep uitzonderlijk wist te waarderen. Waarvoor nogmaals onze gemeente dank.

In de resterende drie uur liepen we

non-stop van Oosterhout naar Elst, tot we de voorlaatste trip afsloten in Driel (café Zeldenrust). Volgens onze begeleidende notities hadden we al die tijd door de Betuwe gelopen. De Betuwe is een wereldmerk op het vlak van de fruitteelt. Op de vruchtbare rivierklei wordt al eeuwenlang fruit geteeld en talrijke fabrieken verwerken het product tot appelstroop en vruchtensap. Omdat hier jaarlijks zowat 60 miljoen kilo fruit wordt verhandeld, kun je begrijpen hoeveel boomgaarden er aan ons gezichtsveld voorbij zijn gegaan. Verbazend leken mij onderweg de fraai gedecoreerde huizen met rieten daken. Moegestreden bereikten we om 16:00 uur het Stanislaw Sosabowski-plein in Driel. Na de (warme) douche en het overheerlijke avondeten werd er nog lang over het avontuur van de dag nagepraat.

Noodscenario

Op zaterdag 13 november maakten negentien 'sterkhouders' van Milieu 2000 zich op voor D-Day – naar Arnhem. Driel ontwaakte langzaam uit z'n slaap toen we de bus ontscheepten op het 'Polenplein' aldaar: 'Plac Polski'. De avond voordien waren de weersvoorspellingen zodanig slecht dat we ons genoodzaakt voelden om rekening te houden met een noodscenario en de route zouden inkorten.

In tegenstelling tot de berichtgeving was de lucht echter koudblauw, onze ogen traanden van de wind. Maar het was ook het moment waarop alle twijfels omtrent het wandelprogramma werden weggenomen. We gingen dus voor de volle afstand! Vlakbij brachten we achtereenvolgens nog een groet bij het Poolse monument en de Airborne plaquette bij de RK kerk.

De Poolse brigade

Voor de manschappen van Generaal Stanislaw Sosabowski verliep de Slag om Arnhem (24 september 1944) uiterst problematisch. Ze moesten Brit-

ten in nood bijstaan, maar werden bij het oversteken van de Rijn vanaf de strategische hoogten van de Westerbouwing belaagd door Duitse schutters. Zelfs bij de nachtelijke evacuatie keerden amper rubberbootjes terug naar de relatief veilige oever. Vele Poolse parachutisten werden gedood of verdronken. De Poolse brigade hield amper twee dagen stand.

Op de Drielse Rijndijk staat het monument voor de Britse genietroepen. Ook voor hen was de nacht van 25 september 1944 het meest dramatisch. Ze moesten zich noodgedwongen over de Rijn terugtrekken. In groepjes werd geprobeerd de uiterwaarden te bereiken. Kleine bootjes van de Canadese genie voeren de hele nacht af en aan om zo circa 2400 soldaten te evacueren. Vanaf de noordoever lagen ook zij voortdurend onder Duits vuur. Hun lot was schrijnend! De slag om de brug van Arnhem was verloren.

Via de winterroute

We wandelden over de Rijndijk richting Drielse veer, maar aangezien het veer slechts in de vaart is van maart tot oktober waren we aangewezen op de 'winterroute' en dat betekende gans de Rijndijk afwandelen richting Heteren tot de Rijnbrug. Langs de dijk werd nog halt gehouden bij de monumenten voor het 7^e Hampshire Regiment en de 101^e Airborne Divisie.

Toen we eindelijk de rivier waren overgestoken, verzeilden we weer volop in de prachtige omgeving van het Geldersch Landschap. Over een hoge stuwwal, waarop de landgoederen Duno, Hoog Oorsprong en Zilverberg liggen, bereikten we kasteel Doorwerth. Het

kasteel is schitterend gelegen in de uiterwaarden van de Rijn. De Duitsers bliezen het in 1944 op, en schoten de hellingbossen er rond volledig kapot. De restauratie van het kasteel heeft jaren geduurd, maar momenteel is het weer een parel in het landschap. In de theeschenkerij hebben we intens genoten van het mooie interieur, maar vooral van een lekkere lunch.

Leed en heldendom

Inmiddels begonnen de aan flarden gescheurde wolken boven ons alsmaar meer te dreigen, maar het bleef droog. Vanaf kasteel Doorwerth slingerden we door landerijen en beklommen weer de stuwwal, waar vooral de fraaie vergezichten op het veer en de spoorbrug op het netvlies werden gebrand. Via de Oosterbeekse rand beklommen we de Hemelsche Berg... dit gaf ons ondanks de inspanning nog een hemels gevoel ook, want we naderden nu snel Villa Hartenstein. Leed en heldendom kwamen heel dichtbij.

Bij Villa Hartenstein hield onze strijd op; we waren vermoeid, maar voldaan. Het 220 km Airbornepad (Market Garden) van Lommel naar Arnhem zat erop. Deze tocht is ongetwijfeld een geweldige ervaring, maar laat vooral een diepe indruk na.

Bij deze wil ik persoonlijk, gans de groep – ook degenen die door omstandigheden maar enkele dagen konden meewandelen – nog hartelijk danken voor de uitbundigheid, de vriendschap, de samenwerking en volharding die nodig waren om zeven dagen samen te delen. Het was geweldig!

-Frans Smets-

'Old Military Roads' nu domein van wandelaars

DINSDAG 8 JUNI 2010

4^e ETAPPE: 34 KM

INVERARNAN - INVERORAN HOTEL

Ook vannacht heeft het een tijdlang geregend, dus bij het opstaan eerst eens naar buiten kijken. Het lijkt wel droog, alhoewel nog steeds zwaarbewolkt. Aan het weer is toch niets te veranderen. Dus naar beneden en om half acht kunnen de wandelaars aan het ontbijt. Dan de rugzak omhangen en naar de andere kant van de rivier lopen.

Om 08:15 uur passeer ik voor de laatste keer Beinglas Farm Camping, waar iedereen zo'n beetje wakker is en zich gereed maakt voor vertrek. Er staat een stevig, frisse wind pal tegen, dus de fleece trui blijft aan.

Ik volg nu weer de markeringen van de West Highland Way en houd het brede steenslagpad aan langs de oever van de River Falloch. Na ruim 3 km passeer ik de Falls of Falloch, een aantal mooie watervallen. Het pad wordt smaller en lastiger te belopen, veel grote keien bemlemmeren een vrije doorloop.

Diep bukken

Het enige huis langs dit gedeelte is Derrydarroch Farm, wat er evenwel erg verlaten bij ligt. Na de boerderij ga ik de Derrydarroch Bridge over en vervolg de WHW langs de andere kant van de rivier. Een kilometer verder moet ik onder de spoorlijn door en het tunneltje is zoals de beschrijving aangeeft: een 'sheep creep'. Niet veel hoger dan een schaap dus. Je moet er diep bukkend doorheen kruipen. Wel lastig met een rugzak.

Iets verderop moet de A-82 overgestoken worden, en zowaar staat op de

In zijn vierde seizoen op de LEJOG trekt Piet Jansens nu noodgedwongen verder zonder zijn vaste wandelmaat Wim. Maar gelukkig zijn er onderweg veel leuke ontmoetingen. Zo konden we in de vorige aflevering lezen over zijn kennismaking met de twee sympathieke Britse wandelaarsters Liz en Michelle, die aan hun tocht een goed doel hebben verbonden, en over hoe Theo Tromp met zijn wandelgroep diverse keren Piet's pad kruiste. En niet voor het laatst!

parkeerplaats Theo Tromp met koffie op me te wachten. Dat is nog eens een verrassing! Theo is wat vroeger vanuit de Youth Hostel in Crianlarig vertrokken zodat hij me nog kon treffen. Het is onvoorstelbaar wat een service deze wandelvriend geeft. Hij heeft zijn wandelgroepje afgezet bij Beinglas Farm en zij zijn nu ook onderweg naar de koffiepost.

Ik bedank Theo hartelijk voor al zijn goede zorgen en nu nemen we toch echt voor de laatste keer afscheid van elkaar. Ik ga nu onder de A-82 door en dan een brede track op richting Crian-

larich. Het is een zogenaamde 'Old Military Road', waarvan er in Schotland nog heel veel zijn.

Veldslagen

Deze wegen werden aangelegd in de roerige jaren van de 18^e eeuw waarin vele veldslagen plaatsvonden tussen de Schotten en de Engelsen. De wegen waren noodzakelijk om de Engelse troepen te verplaatsen door het onbergzame gebied van de Schotse Hooglanden. De bedenker van deze wegen was General Wade, doch de bouw ervan werd uitgevoerd onder leiding van Ma-

jor Caulfield. In totaal werd er wel een lengte van 1300 km aan Military Roads aangelegd.

In ere hersteld

Nadat alle veldslagen een beetje voorbij waren en er een Verenigd Koninkrijk ontstond, werden de Military Roads verwaarloosd zodat ze ook niet meer geschikt waren voor het handelsverkeer tussen de steden. De regering besloot om de wegen meer toegankelijk te maken door het bouwen van nieuwe bruggen en ze op te knappen met een vernieuwde ondergrond van gravel en stenen. De verantwoordelijke Minister Telford noemde de vernieuwde wegen 'Parliamentary Roads'.

In 1933 werd besloten om al deze wegen af te sluiten voor het verkeer en werd de naam 'Old Military Roads' in ere hersteld. Nu worden deze (halfverharde) tracks hoofdzakelijk gebruikt als wandelpaden. Ook de West Highland Way maakt er dankbaar gebruik van.

De route komt nu uit bij een groot bos en stijgt naar de top van Bogle Glen. Op dit punt is een splitsing voor wandelaars die willen overnachten in Crianlarich. Zij moeten rechtsaf naar het dorp, terwijl de WHW linksaf buigt.

Missionaris

Het pad stijgt nog verder door tot een hoogte van 390 meter en daalt dan af naar een brug over de Hervine Burn. Deze oversteken en verder door het bos tot aan een spoorlijn en wederom de A-82. Dan nog de rivier de Fillan over, en ik ben in het gehuchtje Strath Fillan. Hier stond in de 12^e eeuw het klooster St. Fillan, vernoemd naar een

Ierse monnik die in de 8^e eeuw in dit gebied de heidenen trachtte te bekeren. Van het klooster zelf is alleen nog een oude muur te zien en het kleine kerkhofje. Op een informatiebord staat de geschiedenis te lezen van 'Fillan the Missionary'. In navolging van zijn leefwijze wordt van de wandelaars gevraagd: *'All travellers who use this wild and beautiful place will do so in peace if they tread their path lightly'*.

Naast het informatiebord staat een mooie zitbank onder een grote boom waar ik mijn koffiepauze houd. Nu weer uit mijn eigen thermosfles. Ondertussen komen Michelle en Liz voorbij en die vertellen mij dat Theo bij de brug over de Fillan staat die ik net passeerde. Als ik die richting uit kijk, meen ik op de brug Loek te zien.

Ik volg nu de weg naar het gehucht Auchtertyre. In een weiland worden grote tenten neergezet voor de komende 54 mijl hardloopwedstrijd over de West Highland Way. Dat schijnt een wereldberoemde ultraloop te zijn waar een paar duizend runners aan meedoen. Daarom was het zo moeilijk om in deze tijd aan een B&B te komen.

Stenen met inscriptie

Liz en Michelle hebben een toiletpauze gehouden en nu wandelen we weer gezamenlijk op naar Tyndrum. We lopen door het historische gebied van de vele veldslagen tussen de Schotten en de Engelsen. Een aantal bijzondere stenen met inscriptie herinneren aan deze veldslagen.

De Schotse edelman Robert 'the Bruce' speelde een grote rol in de onafhanke-

lijkheidsstrijd van de Schotten tegen de Engelsen. In het jaar 1306 werd hij verslagen in de 'Battle of Dalrigh'. Omdat Robert verantwoordelijk was voor de moord op zijn concurrent Jan Comyn werd hij door Paus Clemens V geëxcommuniceerd. Maar in 1314 nam Robert revanche en won hij de 'Battle of Bannockburn' waardoor Schotland een onafhankelijk koninkrijk werd. Daarmee was Robert I, de eerste koning van Schotland.

Nadat hij in 1316 ook Ierland had verslagen werd zijn broer Edward daar tot koning gekroond. Robert stierf in 1329 en zijn hart is begraven in de abdij van Melrose.

Twee stations

We lopen om 13:00 uur het dorpje Tyndrum binnen. Het plaatsje was vroeger bekend om zijn lood-industrie die de plaatselijke bevolking veel welvaart bracht. Tegenwoordig is Tyndrum afhankelijk van het toerisme. Opmerkelijk is dat er twee stations zijn die aan verschillende lijnen liggen. Tyndrum Lower Station ligt aan de spoorlijn van Glasgow naar Oban en Upper Station aan de lijn van Fort William naar Mallaig.

We houden de lunchpauze buiten op picknickbanken bij de kleine supermarkt van Tyndrum. Een poster op de winkelruit geeft aan dat dit de laatste mogelijkheid is om bevoorrading in te slaan omdat er de eerste 45 km geen winkel meer is. Voor mij maakt dat niet uit, omdat mijn bestemming voor vandaag, het Inveroran Hotel, nog maar 15 km wandelen is. Het begint zachtjes te

regenen, doch het regenjack kan in de rugzak blijven.

Ik neem weer afscheid van Liz en Michelle, want zij blijven wat langer zitten. Ik neem het WHW-pad dat ongeveer parallel loopt aan de A-82 door het dal van Rannoch Moor. Opmerkelijk zijn de vele campers en caravans die op de weg rijden.

Ravijn

Aan de rechterkant doemt de 900 meter hoge Bein Odharr op. Het is inmiddels weer droog en ik ga verder over brede en vlakke pad, wat erg gemakkelijk gaat. Na een uur ben ik dan ook 6 km verder. Rechts van mij loopt ook het spoorlijntje richting Fort William en zowaar passeert er een treintje. Bij Glean Auch maakt het pad een vreemde grote bocht, we moeten om een groot ravijn heen.

De brede track blijft verder parallel aan de spoorlijn tot aan het stationnetje van Bridge of Orchy. Tegenwoordig is het stationsgebouwtje in gebruik als 'bunkhouse' (overnachtingen in grote slaapzalen), maar er stoppen ook nog steeds treinen.

Het is bijna vier uur in de middag en ik besluit even een korte pauze te houden in het Hotel Bridge of Orchy. Binnen zitten een aantal wandelaars die hun etappe voor vandaag erop hebben zitten. Ook Liz en Michelle zullen hier overnachten. Mijn hotel is evenwel nog ruim 5 kilometer te gaan, dus ga ik de weg weer op.

Desolaat

Even twijfel ik of ik de landweg naar het hotel zal nemen, of de WHW over de steile berg Mam Carraich. Toch maar het voetpad. Na een kilometer heb ik al spijt want het begint wat te regenen en het is hier een desolaat landschap. Wel heb je op de top van de 350 meter hoge heuvel een prachtig uitzicht op het grote Loch Tulla.

Om kwart voor vijf arriveer ik bij het Hotel Inveroran. Het ligt totaal verlaten

in een leeg heidegebied en je vraagt je af wie hier wil overnachten. Dat blijken er genoeg te zijn want het is er aardig druk. De kamer is mooi ruim en alhoewel de badkamer op de gang is, ziet het er allemaal keurig uit. Het avondeten is zelfs uitstekend.

Later op de avond schrijf ik mijn verslag van de dag met behulp van een rood wijntje.

WOENSDAG 9 JUNI 2010

5^e ETAPPE: 30 KM

INVERORAN HOTEL- KINLOCHLEVEN

Er is slecht weer op komst. Het is zwaar bewolkt en de hotelmanager zegt dat er een weerwaarschuwing is afgegeven. In de namiddag wordt er veel regen verwacht. Als ontbijt neem ik deze keer geen 'English Breakfast' maar de versgebakken broodjes met dikke plakken ham en kaas, dat is ook wel eens lekker. Er is meer dan voldoende om ook een lunchpakket te maken, dat is mooi geregeld. Bij het afscheid maakt de manager nog een foto van mij voor het hotel. Ik neem afscheid en vertrek om 08:45 uur.

De WHW gaat langs Forest Lodge en daarna houdt de weg op. Ik volg nu mijlen lang een brede track van grof steenslag. Het is weer een van de vele Military Roads. Er staat een koude, felle tegenwind en na een kilometer of zes stop ik in de luwte van een bosje om mijn lange broek aan te doen.

Even later loop ik een paar andere WHW-wandelaars voorbij en na de begroeting blijkt het een vader en zoon te zijn die uit Tsjechië komen. Dus is het gelijk: 'Dobry den', een van de weinige woorden die ik onthouden heb

bij mijn wandeltochten in Tsjechië dit voorjaar. We wisselen wat informatie uit en de vader zegt dat hij dit jaar met zijn vrouw nog in Nederland naar de Keukenhof is geweest. Bij de watervallen van Ba Bridge maken we een aantal foto's van elkaar.

Het pad stijgt geleidelijk door naar 450 meter hoogte. Boven staat een steen *cairn*. Daarna weer afdalen tot ik op mijn 13 km-punt uitkom bij een ski-centrum. Op de omringende hoge bergen ligt nog volop sneeuw.

Een bord geeft aan dat het Glencoe Mountain Café open is en dat lijkt mij een goed idee voor een warme bak koffie. Op de grote parkeerplaats wordt alles in gereedheid gebracht voor de 54 mijl WHW-run die over een aantal dagen plaatsvindt.

Om 12:00 uur ga ik maar weer eens verder, steek de drukke A-82 over en kom langs het King's House Hotel. Dit is een beroemde pleisterplaats voor alle toeristen die door het dal van Glencoe gaan. Rondom het hotel wordt druk gefotografeerd want er lopen een drietal herten over het gras. Ze zien er nogal tam uit en wachten er kennelijk op dat ze aan de beurt zijn voor de hertenbiefstuk bij het diner. I

k houd de weg aan naar de A-82 en kom tot de ontdekking dat dit niet goed is. Andere wandelaars hebben het pad van de WHW wel gevonden en lopen nu een stuk rechts van mij. Toch maar even langs de drukke weg wandelen en gelukkig kan ik er na een kilometer af om toch weer het voetpad te nemen.

Clans en Munro's

De vallei van Glen Coe is een van de mooiste gebieden van Schotland om doorheen te trekken. De weg wordt omringd door bergen van meer dan duizend meter hoogte, de zogeheten Munro's. Het dal was in vroegere tijden in bezit van de Clan Mac Donald. In het jaar 1692 vond er een ware slachting onder de Clan plaats toen de Engelse troepen onder leiding van Kapitein Campbell zo'n tachtig mannen en vrouwen vermoordden omdat het hoofd van de Clan, Alistair MacClain, geen trouw wilde zweren aan Koning Willem III.

Tegenwoordig ligt alles er vredig bij en biedt de vallei veel mogelijkheden voor wandelaars en bergbeklimmers. In de winter is er veel wintersport.

Nu volgt de WHW kilometerslang een pad door het dal van Glen Coe met weerszijden van mij de hoge bergruggen. Het pad is wel moeilijk beloopbaar door de vele grote losliggende keien. Bij het gehuchtje Altnafeadh (niet meer dan twee huizen en een parkeerplaats) gaat de route steil omhoog. Dit wordt wel beschreven als het zwaarste gedeelte van de West Highland Way en heet niet voor niets 'Devil's Staircase'.

De 'duivelse trap' gaat zig-zaggend omhoog en ik zie diverse wandelaars

zwoegen die ook naar de top willen. Deze ligt op 550 meter, en een familie die naar beneden komt zegt dat de klim ongeveer vijftig minuten duurt. Cairns geven de route aan, maar je hoeft alleen maar het pad te volgen. Eindelijk bereik ik de top en ook daar staat een prachtige steenman die waarschijnlijk door een enthousiaste bergbeklimmer is gemaakt.

Ik begin aan de lange afdaling en steek via stepping stones een aantal beken over. Alhoewel de zon nu volop schijnt, is het door de wind toch behoorlijk koud. De trui en lange broek blijven dus maar aan.

Zere knie

Mijn linkerknie begint weer op te spelen. Ik heb daar vanaf het begin dit jaar al veel last van, maar wilde daarvoor nog niet langs de dokter. Eerst moet deze LEJOG tot een goed einde worden gebracht. Met wat pijnstillers is het wel uit te houden.

Opmerkelijk is dat de pijn tijdens het wandelen wel te verdragen is, maar vooral 's nachts erger wordt. Laten we hopen dat het de volgende dagen niet al veel last zal geven.

Het is nog kilometer of acht te gaan naar Kinlochleven. Vanaf deze hoogte

zijn de dikke waterpijpleidingen goed te zien die van het Blackwater Reservoir naar het dorp gaan. Deze waren bedoeld voor de hydro-electrische centrale, die weer nodig was voor de aluminiumfabriek. De smelterij werd begin 1900 ontwikkeld en heeft voor grote economische vooruitgang gezorgd in dit gebied. Helaas voor de bevolking werd de fabriek in 2000 gesloten. Een groot deel ervan is omgebouwd tot een gigantische ijshal, waarin men overdekt kan ijs- en rotsklimmen, abseilen, enzovoort.

Aan het einde

De WHW volgt een slingerend pad door het bos en gaat nog steeds naar beneden tot aan het dorp Kinlochleven. De plaats is totaal ingesloten door de bergen en ligt aan het einde van Loch Leven. Je kunt er alleen maar komen via de A-82 en de B-863 en dan moet je ook weer terug.

Om 16:00 uur loop ik de hoofdstraat binnen en doe bij de Co-Op mijn dagelijkse boodschappes. Dan op zoek naar mijn B&B-adres aan de andere kant van het dorp. Onderweg kom ik de moeder van Liz tegen, die vraagt of ik wellicht weet hoelang het nog duurt voordat de dames er aan komen. Helaas heb ik ze vandaag nog niet gezien. Ik vermoed dat ze een eind achter me liggen omdat ze ruim vijf kilometer verder moeten wandelen. Stomtoevallig overnachten ze in dezelfde B&B, 'Tign Na Cheo'.

WK voetbal op flatscreen

Ik word vriendelijk verwelkomd door Mrs. Nicola Lyden met thee en koekjes en krijg een prachtige ruime kamer. De overnachting kost £ 45.00. Alle kamers worden bezet door WHW-wandelaars. Op alle B&B-adressen is er televisie op elke kamer, en het valt wel op dat dit tegenwoordig allemaal flatscreen breedbeeld TV's zijn met een grote hoeveelheid kanalen. Dat is wel mooi met de wereldkampioenschappen voetbal die deze week beginnen.

Na het douchen en omkleden maak ik nog een rondje door het dorp en drink op het terras van 'The Tailrace Inn' nog gezellig met andere wandelaars een pint. Het is met een lekkere temperatuur buiten ook een mooie plek voor het avondeten.

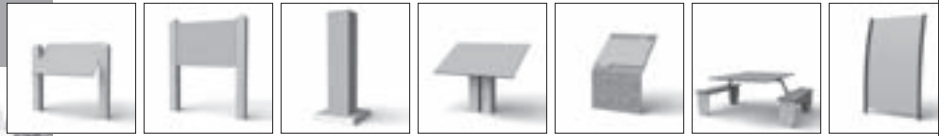
-Piet Jansens-

(Wordt vervolgd)

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een **GRATIS** sample op de site www.PressArt.nl, bel **06 212 86 333** of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

POLEN, TSJECHIË, DUITSLAND Drielanden wandeltocht en de Julianatocht

20 april t/m 1 mei 2011

Bij deze 3-landen wandeltocht wordt steeds uit een ander land gestart. Elke tocht heeft zijn eigen karakteristieke eigenschappen en landschap. Na deze 3-IVV-daagse gaan we naar Vernerovice voor de 3-daagse Juliana-tocht en maken ook nog enkele excursies.

NOORD-ENGELAND Coast to Coast en Hadrians Wall

NOORD IERLAND Mourne & Ulsterway

Dit jaar staan 3 wandelreizen op het programma in de periode mei en juni 2011.

FRANKRIJK Vierdaagse van Chantonnay

29 mei t/m 6 juni 2011

Bezoek aan de kathedraal van Chartres en de plaats La Rochelle. Wandelen over GR-paden en daarna vier dagen de Vierdaagse van Chantonnay over zoveel mogelijk onverharde paden en privé landgoederen.

Wandelweek in de Ardennen 11 t/m 19 juni 2011

Wandelweek Airbornepad Market Garden 25 t/m 29 juli 2011

Santiago de Compostela - Engeland - Nieuw Zeeland - Australië
Thailand - Frankrijk - Ierland - La Palma

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2011 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495-450325

CAFE- BILJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040 206 20 19
Langstraat 8 - Leende

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud buffet

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijaart b.v.

Telefoon (0413) 36 33 74 • Fax (0413) 34 26 14

www.mvdheijdenzijaart.nl

Gelegen in een landelijke en bosrijke omgeving

Café DE HOSPES
Strijperstraat 46 - 5595 GD
LEENDE(RSTRIJP) Tel/fax 040 2061288

Groepen
Vergadering
Dropping
Feesten en
partijen
Koffietafels
Barbecue
Koud- warmbuffet

Café-Restaurant 't Leeuwke

Sonseweg 3 5492 HK NIJNSEL
Tel. 0413 479680
Fax 0413 478704

Wandelen in België Grote Routepaden

Van Stralenstraat 40 2060 ANTWERPEN
Tel.00 32 32 32 7218
Fax 00 32 32 31 8126

Lid worden van OLAT?
jet.dreesen@gmail.com

De Kust6daagse van België van 1 t/m 6 mei 2011
www.kust6daagse.nl

voor info en reserveren: www.kust6daagse.nl
of organisatieburo Alkmaar Rondom 072 520 3041